

BKGH ve EDON'dan İnciler

Geçtiğimiz hafta BKGH ve EDON Kıbrıs sorunu ile ilgili olarak bir ortak deklarasyon yayınladılar. Bu deklarasyonda "Kıbrıs sorununun, büyük ölçüde her iki toplumdaki milliyetçi - şoven hareketlerden yararlanan dış emperyalist güçlerin müdahalelerin bir sonucu olduğunu vurgularız." Ve aynı zamanda "Bütün tarafları, Kıbrıslı Türklerin ve Kıbrıslı Rumların ortak çıkarlarını gözeterek, Annan planı felsefesi çerçevesinde boşlukları doldurmaya ve gerekli değişiklikleri yapmaya çağırırız." İfadelerine yer verdiler.

Yazı Sayfa 5'te

Kıbrıs'ta

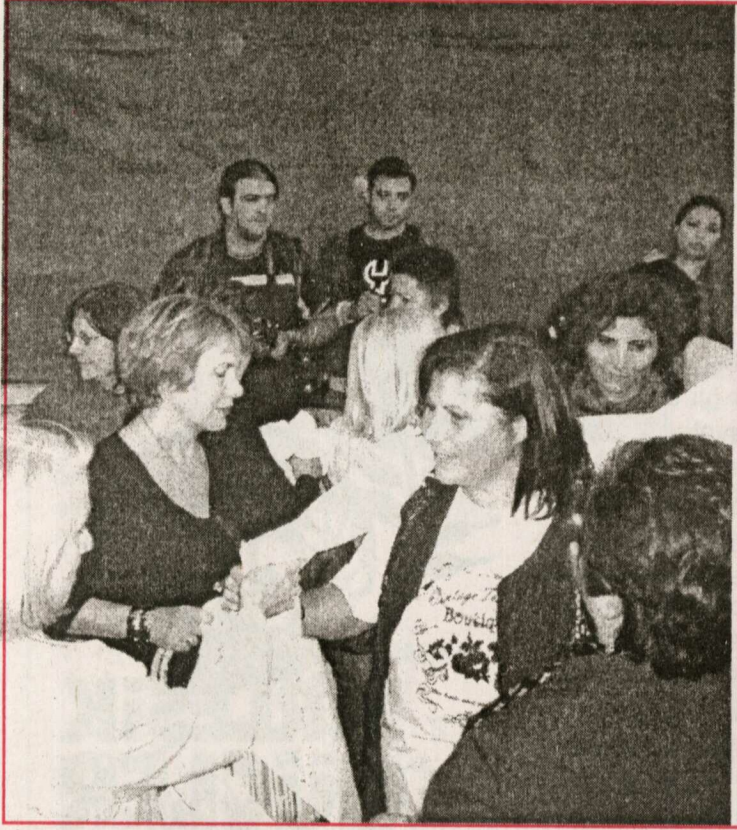
Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALIST GERÇEK

21 Ekim Cuma 2005, Yıl 9, Sayı:174 Fiyatı:750,000 TL. -75 Ykr. (KDV dahil) İngiltere: 50 p.

KSP Gençlik Birimi
Yayın Organı
"Sosyalist Gençlik"
Eki Gazetenizin
Ortasındadır.

BU ÜLKE VE BU HALK BİRLEŞECEK!

3 EKİM GEÇTİ, ÇÖZEMEDİLER!

17 EKİM GELDİ VE ÜLKEYİ BÖLENLER, BU KEZ DE KADINLARI BÖLDÜLER!

**AMA GÜNEYDEKİ KADINLARA KARŞI, KUZEYDE KENDİ ARALARINDA
BİRLEŞMEYİ BECERDİLER!**

**17 EKİM'DE EYLEME KATILAN CTP, BKP, BDH, KTÖS, KTOEÖS
YÖNETİCİLERİ, "KUZEYDE İŞGAL VAR!" DİYEN GÜNEYLİ
KADINLARA KARŞI BİRLEŞTİ!**

**"ÇÖZÜM İÇİN BİRLİK" DİYEN BURJUVALAR VE BURJUVA
KUYRUKÇULARI ÜLKEMİZİ VE HALKIMIZI BÖLMEYE,
HALKIMIZ SAFLARINDA BURJUVA MİLLİYETÇİLİĞİ
YAYMAYA DEVAM EDİYORLAR!**

BU BÖLÜCÜLERE İNANMAYINIZ!

**BU ÜLKE VE BU HALK BİRLEŞECEK, ÇÜNKÜ KSP'Lİ
KADINLAR VARDIR VE BÖLÜCÜLERE KARŞI HER ZAMAN
VAR OLACAKLARDIR!**

YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK CEPHE HÜKÜMETİ!

**OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL
Bu Gazete Siz Emekçilerin...**

Neler Oluyor Neler
Sayfa 3'te

Londra Mektubu
Elif KARA
Sayfa 4'te

Parka
Ziya Çelik
Sayfa 7'de

Sosyalist Gözlem
Özdemir GÖÇER
Sayfa 8'de

Görüş
Ali YALÇINAY
Sayfa 9'da

Kavgamız
Yusuf ALKİM
Sayfa 11'de

Haftanın Laf Ebeliği...

Yeni Düzen

17 Ekim Pazartesi

"Başbakan Soyer, güney Kıbrıs basınından SUDAY MAIL'e konuştu:

"Güney, askeri darbeyi organize edenlerce yönetiliyor!"

....Soyer "Kıbrıs Türkleri'nin liderlerini değiştirmeyi başardığını ve Denktaş'ın liderliğine son verildiği; Kıbrıs Rumları'nın ise hala 1963'te Kıbrıslı Türkleri'ne saldırılarda bulunan ve 1974 askeri darbeyi organize edenler tarafından yönetilmeye devam edildiği ve bu liderlik altında Kıbrıs Rumları'nın bir çözüm fikrine hazırlanmadığı görüşünde olduğunu" söyledi."

KSG'nin Yorumu: Sayın Soyer doğru bir noktaya değinmiş, ama bizce yanlış değinmiş.

Bugün güney EOKA'cı bir liderlik tarafından değil bir lider tarafından yönetiliyor; AKEL ise 1974 darbesinde faşistlere karşı mücadele vermiştir. Soyer bunu unutuyor. Asıl önemli olan; hem güneyin, hem de değiştiğini iddia ettiği kuzeyin 1963'te ve 1974'te olduğu gibi Amerikan ve İngiliz emperyalizmine uşaklık edenler tarafından yönetilmeye devam etmesidir!

Yani görüntüde kuzeyde değişiklik olsa da siyasette bir değişiklik yoktur.

Burjuvazi Saldırıda

AB üyeliği ile ağız sulanan burjuvazi CTP-BG ile anlaşmaya varmıştı. Bu anlaşmanın temeli de kuzeyde AB müktesebatını hayata geçirmektir. Bir çok sivil toplum örgütleri ve sendikalarına AB'yi cennet olarak gösteren CTP-BG Kıbrıs'ta işçi ve emekçilerin emperyalist zincirden kopmasını engellemeyi başardı.

Burjuvazi 3 Ekim'e kadar pusuya yattı. Bu arada İngiliz Yüksek Komiserliği aracılığı ile İngiltere'den danışmanlar getirerek devlet kurumlarında çalışanları nasıl daha fazla çalıştıracağı konusunda paketler hazırlattı. Gazetemiz bu paketin içeriğini özel olarak inceleyerek hedefin çalışanları aynı ücrete daha fazla çalıştırmak olduğunu açığa vurmuştu. Bu konuda hükümet 3 Ekim'e kadar kuzey Kıbrıs'ta sendikalarla çatışmamayı tercih etmişti. Başından beri açıkladığı "TC'nin önünü açma" siyasetini hayata geçirdi. Artık TC AB ile üyelik müzakerelerine başladı. Hükümet de alttan alttan sözüm ona AB müktesebatını hayata geçirmeye girişti.

Ancak çalışanların haklarının korunması gündeme geldiğinde sendikalar ister istemez üyelerinin de baskısıyla bu yeni uygulamalara karşı az da olsa muhalefet göstermeye başladı. Bu durum karşısında hükümet burjuva medyası aracılığı ile gerek çalışanlara gerekse de sendikalara saldırıya geçti. Çalışanlar haklarını arıyorlar diye onları suçlamaya başladı. Bu hafta da yazılı medya aracılığı ile saldırılarını artırdı. Burjuva ekonomisi konusunda akıl hocalığı yapan Kıbrıs gazetesi köşe yazarı Necdet Ergün hükümetin bu

girişimlerini haklılaştırmak için, yani burjuvaların daha rahat sömürü yapabilmesi için İngiltere'de 25 yıl önce işçi sınıfına saldıran Thatcherizm'in devreye konmasını dile getirdi. Burjuva emperyalistler azami kârlarını artırmak amacıyla İngiltere'de işçi sınıfına karşı bir saldırı organize ettiler. Bu saldırı tüm dünya çapında Thatcherizm olarak tarihe geçti. İşçilerin ve sendikaların bir dizi hakları bir çok sendika liderlerinin fazla muhalefet göstermemesi sayesinde kırıldı. Muhalefet gösteren işçiler işten atıldı sendikalar da etkisiz hale getirildiler. İngiltere dönemin en büyük işsizliğini yaşadı. İşçilerin ekmek parasını bilinçli bir şekilde ellerinden aldı. Milyonlarca kişinin işsiz kaldığı bir ortamda işçilerin mücadele gücünü kıran Thatcherizm işçilerin bir sürü sosyal haklarını da ellerinden aldı. Sağlıktan tutun da işsizlik ödeneği dahil bir dizi kısıtlamalar hayata geçirildi. Aynı dönemde Ronald Regan da ABD'de buna benzer uygulamayı devreye koydu. Devlet işletmeleri özelleştirildi. Böylece işçiler, çalışanlar, emekçiler hayatları boyunca iş güvencesinden tam anlamıyla yoksun bırakıldılar. İş yerlerinde azıcık muhalefet gösteren işçiler derhal işlerinden atılıyorlar ve işsizler ordusuna katılmak zorunda bırakılıyorlardı. Onlar için büyük işletmelerde yaşam hakkı kalmıyor. Bu gibi işçiler kara listeye alınıyorlar.

Bizim Kıbrıs'taki burjuvalara da AB müktesebatı böyle bir olanak sağlıyor. Dolayısıyla burjuvazi AB şakşakçılığını boşuna yapmıyor. Demir Lady Thatcher gibi birilerinin Kıbrıs'a gerekli olduğu çağrısını yapıyor.

Burjuva emperyalist ekonomist Necdet Ergün'ü çok iyi anlıyoruz. Onun görevi burjuvaların daha fazla sömürüyü artırması için olanakların yaratılmasını talep edilmektir. Solcu geçinen Başaran Düzgün ise yine aynı çerçevede ancak üstü örtülü olarak CTP'yi, onu iktidara getiren sendikalarla ilişkilerini koparmasını istiyor. Çünkü Başaran Düzgün de AB müktesebatının uygulanmasını istiyor. Ve bu müktesebat uygulanmadan da burjuvazinin daha rahat bir sömürü yapamayacağını çok iyi biliyor. Bazı devlet kurumlarında çalışanların az saat çalıştıklarını iddia ediyor. Örneğin öğretmenleri ve doktorları örnek gösteriyor. İyi de işçileri sömüren onların sırtından milyonlarca doları vuran deyim yerindeyse köseyi dönen burjuvalara niye söz yoktur. Öğretmenlerin tam gün çalışması isteniyorsa sadece öğretmenlerin değil tüm eğitim sisteminin de yeniden düzenlenmesi gerekir. Örneğin okullarda öğle saatlerinde öğrencilere öğle yemeğinin verilmesi gerekir. Bu da gerek öğretmenler gerekse de öğrencilerin okul ortamında daha sağlıklı bir eğitim alabilmeleri için tüm okulların buna uygun olarak hazırlanması gerekir. Buna uygun olarak da öğretmen maaşlarının tekrardan düzenlenmesi gerekir. Burjuvazi tüm bunları görmezlikten geliyor. Onlar mevcut ortamda, yetersiz altyapılarla ve öğretmenlerin aynı maaşla daha uzun saat çalışmasını arzu ediyorlar. Bu durum aynen sağlık personeli için de geçerlidir. Bu durum diğer devlet dairelerinde çalışanların olanaklarının iyileştirilmeden daha fazla işlemlerinin talep edilmesi noktası

için de geçerlidir. Evet Kıbrıs'ın işçi ve emekçileri Kıbrıs Türk halkı çok daha güzel şeylere laiktir. Ancak bu laik olduğu güzel şeyler mevcut sistem ortamında, kapitalist sistem ortamında, emperyalizme boyunduruk ortamında gerçekleşemez. İşçiler, emekçiler ve kamu çalışanları AB müktesebatı ile kendilerine dayatılmak isteneni çok iyi anlamalıdır. Burjuvalara dokunmayan onlar tüm devlet olanaklarını sağlayan bu rejimin kendilerinin rejimi olmadığını anlamak zorundadırlar. Kendi geleceklerini kendilerinin belirleyeceği, kendi çalışma koşullarını kendilerinin hazırladığı yeni bir sistemi yeni bir üretim tarzını hayata geçirmedikleri sürece değişik hükümetlerin onlara yapılan dayatmaları geri püskürtmekte zorlanacaktır. Burjuva sistemin temsilcilerine karşı mücadele ancak omuz omuza dayanışma ile mümkündür. Bu mücadeleyi siyasi iktidar mücadelesine dönüştürmekle mümkündür. Siyasi iktidarı hedeflemeyen mevcut sistemi değiştirmeyi hedeflemeyen her sendika her birlik kaşarlanmaya mahkumdur.

Neler Oluyor Neler...

KIBRIS DA KIBRIS!

Türkiye'nin AB'ye katılım sürecinde hem Kıbrıs'ta, hem Türkiye'de, hem Yunanistan'da, hem de tüm diğer AB ülkelerinde varsa da yoksa da Kıbrıs konuşuldu. Küçük ülke falan filan derler ama lafı büyük mü büyük oldu.

Niye acaba, küçücük ama çok işe yarayan bir ülke olduğundan mı? Stratejik öneminden mi, yoksa küçücük boyuyla kocaman başka şeyleri örtmeye yarıyor olabilir mi?

TÜRKLERE BÜYÜK HAKSIZLIK

Herkes hem fikir, bu AB ülkeleri de, hele hele Avusturya, ikide bir değişiklikler önerip Türkler haksızlık yapıyorlar. Onu isterler bunu isterler. Neymiş bu Kıbrıs yahu! Kıbrıs'ı da bahane olarak kullanıyorlar. Türkiye'ye binbir haksızlık yapırlarken bu Kıbrıs da ikide bir kullanılıyor. Milli dava olan Kıbrıs'ı elimizden almak istiyorlar. Olmaz. Olamaz!

Vermezük!

YUNİSTAN'LA KC OLMASA HAPI YUTACAK TC!

Ama Yunanistan ve KC TC'nin ardında sonuna kadar. Da niye TC'nin ardında. Gene Kıbrıs. Kıbrıs'ı isterler de onun için. Ama yine de TC'nin ardında, destekçisi, köstekçisi değil!

HEPBİRLİKTE NATO'YA

Kıbrıs'ta Kıbrıs diye bağırp çağırırken, yat Kıbrıs, kalk Kıbrıs derken, bir de bakmışın ki, Yunanistan'ın NATO'ya geri gelmesine kimse itiraz etmemiş (vakti zamanında), şimdi de KC'nin NATO toplantılarına katılmasına kimse itiraz etmiyor. Kıbrıs'ta Kıbrıs derken, Kıbrıs diye kavga ediyoruz derken, kavgalı kardeşler olaraktan hep birlikte NATO'ya giriyoruz. Kavgalı kardeşler! NATO'cu kardeşler!

KÜRTLERİN NE ÖNEMİ VAR. İLLA DA KIBRIS!

Kıbrıs da Kıbrıs diye ortalığın altı üstüne gelirken (toplam nüfus 1 milyon diyelim) Kürtler kaynayıverdi! TC'nin üyelik müzakereleri sırasında o çok demokrat, insansever, milletlerin haklarına saygılı, üye olunduğunda herkesin kardeşçe yaşadığı AB'nin ülkelerinden herhangi birisinin yahu Kürtlerin durumu nedir diye bir laf ettiğini duydunuz mu? Yok!

Kıbrıslı Türklerin KC çatısında eşitliğini talep eden bizim eşitlikçi, insansever, milletlerin haklarının ateşli savunucusu baylarımızın yahu Kürtlere ne oluyor diye bir kez ağızlarını açtıklarını duydunuz mu? Yok!

Yunanistan'ın Kürtleri TC'ye karşı kullanıp da yumurta kapiya dayandığında Kürtleri çöpe attıkları da iyi bilinir. Kürtlere ve Kürtlerle yaptıkları ortaya çıkarsa başları

belada! Hem Kürtlerden, hem de TC'den!

British Petroleum (İngiliz Petrol Şirketi)'un Azeri petrolünü aldığı petrol boru hattı nereden geçiyor? Türkiye'den. Kürtler ha! Şu anda teröristtirler İngiliz açısından! Petrol mü, Kürtler mi? O da soru mu!

Kıbrıs yaygarası altında herkes birleşti. Kürtleri süpürüp halı altına atıverdiler. Herkes Kıbrıs konuştu. Kürtler? Onlar da kim? Olsa olsa teröristtirler!

FERDİ NATO'YA KARŞI??

Birkaç haftadır KC'nin çaktırmadan NATO'ya girme hazırlığı yaptığını, bunu da tıpkı AB üyeliğine gidiş gibi TC'ye karşı diplomatik kazanım ayaklarında yaptığını anlatmıştık. AKEL'in esas olarak TC'ye karşı diplomatik kazanım, milli davada zayıf olan ülkenin diplomatik etkinlik alanını artırmak adına AB üyeliğini destekler hale getirildiği, bugünlerde de aynı burjuva sahtekarlıklara ardıcıl olarak NATO'ya doğru hızla yürüdüğünü belirtmiştik.

Ama Ferdi ve CTP öyle mi ya!

Hümme haşa! Ferdi ve CTP eski dönemlerde de olduğu gibi NATO karşıtı olmaya devam ediyor!

Yahu Ferdi kendini kandır da kandırmasına, iyisin bu işlerde de bizi de mi? Halkı da mı? CTP üyelerini de mi? "TC ile birlikte" diyeceksin, TC askerlerini Kıbrıs'ta tutmakta direneceksin, ve

de "NATO'ya karşıyım" diyeceksin. Hadi diyelim sen duymadın, ahali de mi duymadı: ha Hasan kel, ha kel Hasan!

Ha NATO Ferdi, ha Ferdi TC-KKTC!

Ha NATO Hristofyas, ha Hristofyas Yunanistan-KC!

AKINCI YEMEYECEK YANINDA YATACAK!

Hem Kıbrıslı Türklerin eşitlik haklarını koruyacak bir şekilde KC'ye dönülecek, hem de 1977-79 ve Annan Planı korunarak federasyon, ve bu amaçla Kıbrıs Türk Devleti kurulacak. 1963'te bu KC yürümüyor, Türkler yürüttürmüyor diye 1960 KC'sini değiştiren Kıbrıslı Rum burjuvalar da 'ha vallahi, Akıncı ne istedi de biz yapmadık' deyip 2006'yı normalleşme yılı yapacak?

O normalleşme nasıl bir normalleşmeye artık, onu da Akıncı bilir!

İşin aslında göz var nizam var, Akıncı CTP misali TC ile birlikte iş yapmanın yollarını arıyor. Yemede yanında yat derler ya, öyle siyasetler öneriyor. Halkı oyalamak, TC'ye göz kırpmak, Rumları akli sıra köşeye sıkıştırmak siyaseti uyguluyor. Aynı zamanda Türklerin de haklarını korumak siyaseti! Ne ararsan var. Olmayan tek şey gerçekçilik. Olmayan tek şey emperyalizme karşı olmak!

Halka edilecek yalanların sonu gelmekteydi, yenileri icad ediliyor.

Bir İtiraf

Geçtiğimiz hafta CTP Londra Dayanışma Derneği Başkanı İlker Kılıç Londra'da haftalık yayınlanan bir gazeteye verdiği demeçte Kıbrıs sorununda geline nokta değerlendirdi.

AKEL'in Kıbrıs Cumhuriyeti'nin NATO üyeliği konusunda hiç bir söz söylememesine sitem eden Kılıç AKEL'in dolaylı olarak işgali meşrulaştırmaya çalıştığını iddia etti. CTP ile AKEL'in aynı konumda olmadığını da açıklayan İlker Kılıç son dönemde TC'nin de AB ile müzakereleri başlamış olması sayesinde Kıbrıslı Türklerin ortada kaldığını itiraf etti.

Annan Planı ile Kıbrıs'ın AB üyeliğinin güçlü savunucusu olan ve CTP'nin TC ile Kıbrıs sorununu çözme siyasetinin meyvelerini aldığını açıkça itiraf ediyor. TC ile Kıbrıs cumhuriyetinin ekonomik ve diplomatik ilişkilere girmesinin bir anlamda işgali meşrulaştırmak olduğunu da söyleyen Kılıç Kıbrıs

cumhuriyetinin NATO'ya üye olmasından kaygılı olduğunu sözlerine ekledi. Ne kadar da CTP'nin Güney Kıbrıs'ın NATO üyeliğini kabul etmediğini açıklasa da şu anda Kıbrıs'ın yarısının NATO askerleri tarafından işgal edildiğini, aynı zamanda bir NATO üyesi olan İngiltere'nin de Kıbrıs'taki işgalini unutmuşa benziyor. Kıbrıs cumhuriyetinin NATO'ya üye olması durumunda buna bağlı olarak işgalin de meşrulaştırılması durumunda gelişmelerin Kıbrıs Türk toplumunun aleyhine olduğunu söyleyen Kılıç Annan Planı'ndaki referandum sonucu sayesinde bu günlere gelindiğini kabul etmek zorunda kaldı.

Uzun yıllardır Denktaş'ın sürekli olarak vurguladığı siyaseti dile getiren Kılıç son dönemde TC cumhurbaşkanının Talat ile görüşmemesi konusunda rahatsızlığını dile getirdi.

BM çerçevesinde Kıbrıs sorununu çözme siyasetinin son bulduğunu

açıkça ilan etmese de İlker Kılıç'ın şu sözleri dikkat çekicidir: "Türkiye ile Kıbrıs Cumhuriyeti 'win win' durumundadırlar. Konumu belirsiz olan Kıbrıs Türk toplumdur. Bunun için birşeyler yapılması lazımdır. Bunun mutlaka tartışılması gerekir. Özellikle de CTP içinde tartışılması ve gerekli politikaların üretilmesi lazımdır."

Bu sözler CTP'nin bugüne kadar yürüttüğü siyasetin açıkça iflasını ilan etmektedir.

Kıbrıslı Türklerin "devlet hakkı" olduğunu da vurgulayan Kılıç bu hakkı "1960 Kuruluş Anlaşmaları'ndan, sömürge bir ülkenin bağımsız bir devlete dönüşmesinden kaynaklanan yasal hak"a dayandırmaktadır. Bu hakkı talep ederken de Kuzey'de tüm iradenin kayıtsız şartsız Kıbrıslı Türklerle verilmesi gerektiğini vurgulayan Kılıç bu siyasi mücadelenin zor olacağını belirttiği

halde nasıl olacağına açıklık getirmedi.

Kıbrıs cumhuriyeti AB'ye üye olduktan ve TC'de aday üye olduktan sonra Kıbrıs'ta iki devlet olasılığının tamamen ortadan kalktığına inanan Kılıç "Ancak ortak olarak biz devlet olma hakkımızı kazanabiliriz. Dolayısı ile bu ortaklığı talep etmemiz gerekir. Oturup Papadopolos'u, AB'yi, ABD'yi v.s. beklemekle olmaz." Diyerek bu güne kadar takip ettikleri ve kitleleri aldattıklarını açıkça itiraf etmiş oldu.

Ancak Kıbrıs'ta Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti sayesinde oluşturulacak ortak devlet yerine hala daha burjuva emperyalist bir çözümde kurtuluşu aramakla kitleleri hala daha yanlış siyaset peşinde sürüklemeye çalışmaktadır.

Londra Mektubu

Elif Kara

Burjuva
Demokrasisi

İngiliz Emek Partisi hükümeti 2006 senesi mahalli seçimlerinde pilot belediye bölgeleri seçilerek internetten oy verme işlemleri başlatılması fikrini rafa kaldırdı. Geçen hafta yayınlanan bir açıklamayla bu kararını belediyelere "Internet oy kullanma sistemine geçiş için uygun zaman değildir" diyerek bildirildi. Muhafazakar parti yetkilileri bu açıklamaya böyle bir sistemin gizlilik temelinde çalışmayacağını, posta yoluyla yapılan oy kullanmalarda yaşandığı gibi yolsuzlukların da yaşanabileceğinin altını çizerek geç

yapılmış bir açıklama olduğu açıklamasıyla yanıt verdiler. "Hükümetin eski sistemde kalmasının İngiliz Demokrasi'sinin gereği" olduğunu eklemeyi de ihmal etmediler.

'İngiliz Demokrasisi'nden söz açmışken başka şeylerin de konuşulması gerekmektedir. Örneğin gerek hükümet gerekse de parlâmentoda temsilcileri bulunan partiler yeni terör yasası ile ilgili açıklamalarda bulunmamaktadırlar. "Shoot to kill" (öldürmek için vur) önermesiyle İngiliz polisinin devrede olduğu, 'terör zanlısı' diye tutuklanacakların sorgusuz sualsiz üç ay hapiste tutulabilecekleri tüm bunlar hakkında da mahkemenin değil de İçişleri Bakanlığının gözetiminde olacaklarını sağlayan yaslara ses çıkarmayanlar teknolojinin kullanılmasının İngiliz Demokrasisine ters olduğunu nasıl söyleyebilmektedirler?

Temmuz ayındaki patlamaların ardından sivil polisler tarafından yere

düşmüş, ilk etapta açıkladıkları gibi kıyafetiyle terörist izlenimi de bırakmayan birisinin 8 kurşun sıkılarak öldürülmesi, ardından soruşturma açılmasının Londra Polis Teşkilatı Başkanı Sir Blair tarafından engellenmesi ve Sir Blari'nin evladını öldürdüğü acılı ailenin talebine uymayarak istifa etmemesi tüm bunlar 'İngiliz Demokrasisi'ni temsil etmiyor mu? Tüm bunlar olsa olsa burjuva demokrasisini temsil ediyor. O demokrasi ki bir avuç azınlığın, sermaye sahiplerinin, tekellerin çıkarlarını çoğunluğun çıkarlarının üstünde görmekte tüm yasalarını, yönetimlerini bu azınlığın çıkarlarına göre ayarlamaktadır. Bu sistemdeki muhalefetin varlığı ile demokrasinin var olduğunu iddia edenler muhalefetin kimin temsilcisi olduğuna bakmayı unutmamalıdır. Gerek muhalefetiyle gerekse de hükümetiyle ve organlarıyla burjuvaların temsilcilerinin tek bir uğraşları vardır o da temsilcisi oldukları burjuvaların çıkarlarını korumaktır. Bu sistemde

hükümete ve muhalefetine muhalif olmak sistemin karşısında olmayı gerektirmektedir. İşçi ve emekçilerin, halkın menfaati için yola çıkanların, gerçek muhaliflerin sistem tarafından yaşamasına izin verileceği düşünülmemelidir. Bilerek ve isteyerek burjuvalar kendi hayat damarlarını kesecek olanların yaşamasına müsaade etmezler. Gerçek bir muhalefeti yaşatmak istemezler. Gerçek muhaliflerin görevi bundan yılmadan örgütlü mücadeleyi yükseltmenin yollarını bulmaktır. Gerçek demokrasi burjuva sisteme muhalif olanların getirebileceği demokrasidir. O da mevcut siyasi sistemin iktidarına son vermekle mümkündür.

Bu noktadan bakıldığında katıldığı bir radyo programında hükümet sözcüsü Muhafazakar Parti'nin de e-oy kullanma sisteminde kendileriyle aynı görüşte olduğunu açıkladı. Konu tekellerin çıkarı olduğunda muhalefetiyle hükümetiyle İngiliz Demokrasisi aynı siyaseti savunuyor.

İnternet'i Kim Kontrol Edecek?

İnternet'in kim tarafından kontrol edileceği kavgası yeniden patlak verdi. ABD emperyalistleri internet kontrolünde ağırlığını koyarken özellikle AB ve diğer ülkeler bu kontrolde söz hakkı istiyor.

Bilindiği gibi İnternet ABD emperyalistlerinin savunma bakanlığı tarafından soğuk savaş döneminde olası bir nükleer saldırıya karşı bilgisayar üzerinden iletişimin devamını sağlamak için geliştirilmişti. Bilgisayarlar ve iletişim hatlarının internet üzerinden 90'lı yıllarında gelişmesi tüm dünyaya yayıldı. Buna rağmen ABD emperyalistleri bilgisayarlarda kullanılan 'Domain Name System'in (DNS) hala daha kendileri tarafından kontrol edilmesini talep ediyorlar.

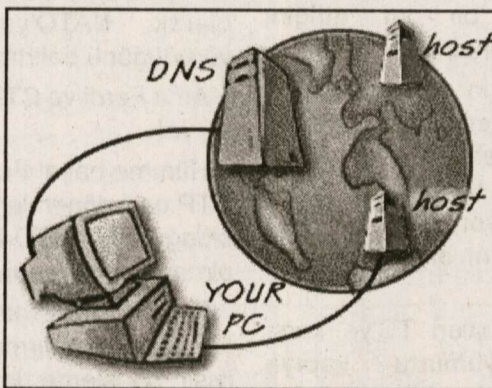
1990'ların ikinci yarısında Bill Clinton döneminde ABD Ticaret Bakanlığı himayesinde oluşturulan Internet Corporation for Assigned Names and Numbers (Icann) bu kayıtların koordinasyonunu yapıyor. İnternet sisteminin yüz milyarlarca dolar kâr getiren ve ayrıca hasımlarının denetleme aracı olarak da kullanılabileceği dikkate alındığında İnternet kontrolünün rekabeti çok daha iyi anlaşılabilir.

Geçtiğimiz ay BM'nin Cenevre merkezinde İnternet'in denetimi konusunda görüşmeler yapılmasına karşın bir sonuç alınamamış ve 16-18 Kasım tarihlerinde Tunus'ta yapılacak

Uluslararası Enformasyon Toplumu Zirvesi'nde çatışmanın çerçevesi çizilmiş oldu. Bu çerçeve A B emperyalistlerinin geri bıraktırmış ülke rejimlerinin taleplerini da içeren bir çerçeve sunması çatışmanın AB ile ABD emperyalistleri arasında başladığını gösteriyor. Diğer yandan ise Çin, Rusya, Brezilya ve bazı Arab ülkelerinin ise ayrı bir sistem ile piyasaya girmeye çalışması ve dünya nüfusunun yüzde 30 civarında kesiminin ayrı bir İnternet piyasası yaratması durumunda mevcut tekellerin kârlarını sekteye uğratacakları ve emperyalist ülkelerin hasımlarını takip altında tutmasını zorlaştıracığı açık.

AB emperyalistlerinin bu konu ile ilgili sözcüsü yaptığı açıklamada ABD emperyalistlerinin interneti kontrollerinde tutması durumunda hala hazırda dünyada kurulan internet sisteminin tek sistem olarak devam etmesine son vereceğini söyledi.

AB emperyalistlerinin bu açıklamaları aslında rakibine göz dağı vererek ona şartlarını dayatma metodudur. Ancak AB emperyalistlerinin rakibi ABD emperyalistleri ise DNS'nin kontrollerinden bir kısmının geri

biraktırmış ülkelere verilmesinin 'İnternetin yarattığı özgürlükleri kısıtlayacağını' koz olarak kullanıyor. Konuyla ilgili olarak kendilerine

değişik çevrelerden destek toplamaya çalışıyor.

İnternet'in denetlenmesi olayına gelince... İnternet'in nasıl çalıştığını tam olarak bilmeyenler ister ABD, ister AB, isterse de herhangi bir rejim internet üzerinden kitleleri denetlemediğine inanırlar. Oysa durum hiç de öyle değildir. Tüm rejimlerin internet trafiğini süzgeçten geçirdikleri bir dizi olayla defalarca gün ışığına çıktı. Dolayısı ile İnternet'i kontrol etme, DNS sisteminde söz hakkı elde etme, o teknolojiyi tekelinde tutma ve bunun sayesinde milyarlarca dolarlık-euroluk kârları cebe indirme anlamına geliyor.

Bu konuyla ilgili berrak açıklamayı en üst domain isimleri ile ilgilenen firmalardan birisi olan Nominet firmasının hukuk danışmanı Emily Taylor veriyor. Taylor bu çatışmayı şöyle özetliyor: "Tüm bunlar domain isimlerinin sonundaki değerli dot köken içindir".

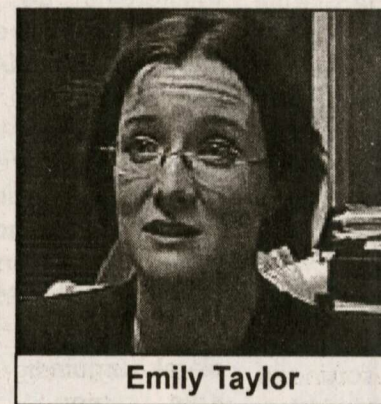
Sıradan vatandaş bilgisayarda birkaç kelimeden oluşan "Domain Name" için yılda en az 17 ABD doları vermek zorunda bırakılıyor.

Şu anda bir ABD kurumu olan İcann kök isimlerin ne olacağını ve kimler tarafından kontrol edileceğini kararlaştırıyor. AB ve diğer ülkelerin kök isimde söz hakkı olması İcann'ın, dolayısı ile de ABD emperyalistlerinin bu tekeline son verilmesi demektir. Ancak ABD tekeline son verilirken tek merkezli değil birçok merkezli tekellerin kök isimleri kontrol etmesi İnternet'te tekelsizliği ortadan kaldırmaz.

Dolayısı ile İnternet'in mevcut düzende "herkesin ulaşabileceği" bir ortam ilan edilmesi aldatmacadan başka bir şey değildir. Bugünkü internet, tekellerin kolayca kârlar elde edebileceği bir ortama dönüşmüştür. İnternet sağlayıcılarından tutun da arama motorlarına kadar tüm tekel ve kurumlar sanal ortam sayesinde hem reklâmlar hem de on-line satışlar sayesinde azami kârlarına kârlar katıyorlar.

Tüm dünya toplumunun ihtiyaçlarını karşılayacak bir İnternet tam anlamı ile işçilerin siyasi iktidarı ellerine geçirdikleri zaman gerçekleşebilir. Komünist toplumda internet, toplumun ihtiyaçlarını karşılayacak

üretimin planlamasından tutun da toplumu ilgilendiren her konuda, oylamaya kadar bir su bir elektrik gibi bir ihtiyaç olarak rol alacaktır.

Emily Taylor

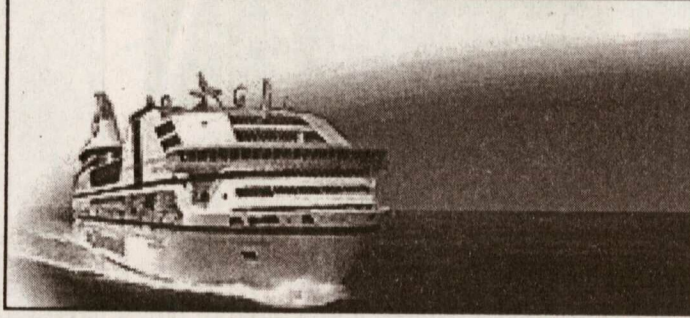
Korkisa'da Deniz İşçilerinin Grevine Darbe

Bundan 3 hafta önce başlayan Korsika deniz işçilerinin özelleştirmeye karşı mücadelesi en yüksek noktasında, 24'ncü gününde koptu.

Korsika Fransa'ya bağlı Akdeniz'de bir ada. Fransız hükümeti bir devlet işletmesi olan SNCM feribot şirketini 'kâr yapmadığı' gerekçesi ile özelleştirmeye kalkıştı. Bu feribot şirketi yılda bir milyondan fazla yolcuyu Fransa ile Korsika arasında taşıyor. 2,400 çalışanı olan bu şirket liberal ekonomi felsefesi ile özelleştirilmeye çalışılıyor. Gerek Fransa yakasında gerekse Korsika yakasında deniz çalışanları işçilerinin sendikalar içerisinde örgütlenmesi ve özelleştirmeye karşı mücadelesi sadece işçiler arasında değil aynı zamanda Fransa kamuoyu arasında da sempati topladı. Limanları bloke eden işçiler ve her iki yakadaki işçilerin dayanışması 25 Eylül'den bu yana Fransa ile Korsika arasındaki deniz trafiğini felce uğrattı. Fransız hükümeti gerek bütçe açığını azaltmak gerekse de 'piyasa ekonomisini' Avrupa Birliği'nin de ısrarıyla bu feribot şirketini iki özel şirkete satmaya çalışıyor. Çoğunlukla ucuz Filipinli denizcileri çalıştıran İtalyan bandıralı feribotlar SNCM ile

rekabette üstün gelerek SNCM şirketinin müşterilerini toplamaya başladı. Bu durum karşısında Fransa'daki iş yasaları ve işçilerin sendikası SNCM şirketinin keyfi uygulamasına engel teşkil ediyor. Uzun yılların mücadelesi sonucunda elde edilen haklarını korumak isteyen Korsikalı denizciler Avrupa Birliği'nin böylesi bir sözde rekabet sistemine karşı da mücadele ediyorlar. Korsikalı deniz işçilerinin Filipinli deniz işçileri gibi çalışabilecek durumda olmadıkları açıkça görülüyor. Ancak Fransız hükümeti Korsikalı deniz işçilerine Filipinli deniz işçilerine yapılan uygulamayı yapmak istiyor. O da uzun yılların mücadelesinde kazanılmış hakların kısıtlanması, deniz işçilerinin 50 yaşında emekliye çıkılmalarının kaldırılması ve ölüncüye kadar çalıştırılması.

Başlangıçta Fransız hükümeti

mücadelelerini devam ettiriyorlar. İşçilerin istedikleri sosyal haklarının kısıtlanmaması ve mevcut iş haklarının korunması idi.

AB liberal piyasa ekonomisi ise işçi haklarının kâr temelinde istenildiği zaman istenildiği biçimde kırılmasını gerektiriyor. Korsika işçilerinin mücadelesi işte tam bu noktada AB uygulamalarına karşı bir mücadeledir.

Hükümet, Korsika deniz işçilerinin grevinin 24'ncü gününde grev kalkmadığı takdirde mahkeme kararı ile firmanın iflasını açıklayacağını en son koz olarak kullandı. 13 Ekim günü deniz işçileri oylamaya giderek büyük bir çoğunlukla grevin kalkması yönünde oy kullandılar. Sendika

sözcüsü yaptığı açıklamada grevi durdurmanın diz üstü düşmek anlamını taşımadığını ancak mahkeme ile mücadele edecek durumda olmadıklarını açıkladı.

İşçilerin örgütlü oldukları sendikalar işçilerin siyasi mücadelelerini de yükseltmek, onları sınıf savaşına hazırlamak zorundadırlar. Aksi, Fransa'daki deniz işçileri grevinde görüldüğü gibi işçilerin geri adım atmasını, sömürünün artarak devamını getirecektir.

BKGH ve EDON'dan İnciler

Geçtiğimiz hafta BKGH ve EDON Kıbrıs sorunu ile ilgili olarak bir ortak deklarasyon yayınladılar. Bu deklarasyonda "Kıbrıs sorununun, büyük ölçüde her iki toplumdaki milliyetçi - şoven hareketlerden yararlanan dış emperyalist güçlerin müdahalelerinin bir sonucu olduğunu vurgularız." Ve aynı zamanda "Bütün tarafları, Kıbrıslı Türklerin ve Kıbrıslı Rumların ortak çıkarlarını gözeterek, Annan planı felsefesi çerçevesinde boşlukları doldurmaya ve gerekli değişiklikleri yapmaya çağırırlar." İfadelerine yer verdiler.

Kıbrıs sorununun büyük ölçüde dış emperyalist güçlerin yarattığı bilincinde olan EDON ve BKGH iyi de bu Kıbrıs sorununu yaratan dış güçlerden İngiltere ve ABD emperyalistlerinin de üyesi olduğu AB ve BM'ye çağırıda bulunuyorlar. Yine bu AB ve BM İngiltere ve ABD aracılığı ile değil midir ki Annan planını Kıbrıslılara dayatan. Eğer durum bu ise o zaman bu emperyalist güçler Kıbrıs'a nasıl "kapsamlı, çalışabilir, yaşayabilir kalıcı bir çözüm" bulabilirler. Onlar kendi emperyalist hegemonyalarını

sarsacak, çıkarlarını sekteye uğratacak bir çözümü Kıbrıs'a nasıl getirebilirler. Kıbrıs işçileri ve emekçileri Rum olsun Türk olsun el ele verip "kapsamlı, çalışabilir, yaşayabilir kalıcı bir çözüm" için çaba göstermezlerse yine bu dış emperyalist güçler Kıbrıs'taki milliyetçi, şoven hareketlerle el ele Kıbrıs halkına belalar açmayacaklar mı? Kıbrıs'ta Rum ve Türk milliyetçiliğini körükleyen bugünlerde kimlerdir? Talat'ın yaptığı önerileri elinin tersi ile iten Hristofyas ve Papadopoulos değil mi? Hristofyas ve Papatobulos'un yaptığı önerileri elinin tersi ile iten Talat ve Soyer değil mi? Bunlar her birinin reddederken karşı tarafı bir bütün - olarak suçlamaktadırlar. Kendi taraflarında milliyetçilik yaparak ellerinin tersi ile bu önerileri itiyorlar. Çünkü bunlar dış emperyalist güçlerin yarattığı dünya düzeninden kopmak istemiyorlar. Dış emperyalist güçlerle dost olarak yaşamak istiyorlar. Yani bir başka deyimle Kıbrıs halkının çıkarlarını bu güçlerin çıkarları için harcıyorlar. Özellikle Kıbrıs'ta askersizleştirilmiş bir Kıbrıs arzu ettiklerini ilan ettikleri

halde Annan planı felsefesinde yer alan garantörlerin Kıbrıs'ta devamı konusunda tek bir kelimden dahi söz etmiyorlar. Onların askersizleştirmeden anladıkları Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türklerin askersizleştirilmesidir. Savunmasız bırakılmasıdır. Kıbrıs halkının korunmasını garantörlere terk etmektir. Bu da sürüyü kurtlara terk etmek gibi bir şeydir.

Sınıfsal temeli olmayan kulağa hoş gelen sözcüklerle Kıbrıs sorunu çözülmez. Kıbrıs sorununun gerçekleri gizlenerek Kıbrıs sorunu çözülmez. Kıbrıs'ta bölücülüğü ve dış emperyalist güçlerin hizmetçiliğini yapan dünya emperyalist sisteminin bir parçası olan Kıbrıs'taki milliyetçi burjuvalara karşı mücadele bayrağını yükseltmeden Kıbrıs sorunu çözülmez.

Ancak EDON ve BKGH'ye hak da vermek gerekir.

EDON ve BKGH'nin sınırlardan pasaport gösterme ve diğer kısıtlamalar olmadan serbest geçiş sağlanması talebini ayakta alkışlıyoruz. Gerçekten de tüm

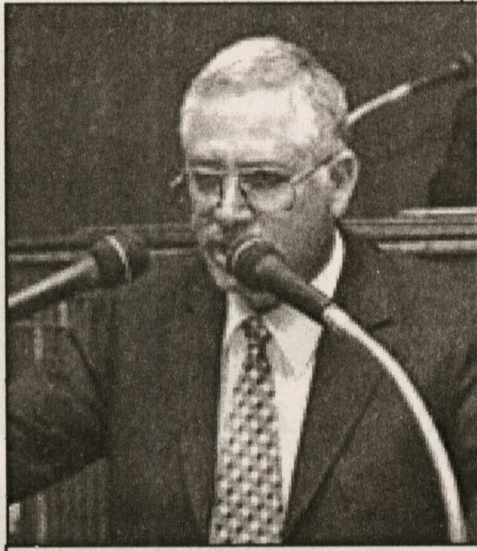

Kıbrıs'ta herkesin serbest dolaşımı sağlanabilir ve sağlanmalıdır da. Ancak sadece serbest dolaşım yetmez. Tüm Kıbrıslılar Rum olsun Türk olsun ortak örgütlenmeler için gerektiği gayreti göstermesi gerekir.

EDON ve BKGH'ye çağrımız, madem ki bizi dış emperyalist güçlerin müdahaleleri bölmüştür o zaman bunlara karşı milli temelde değil sınıf temelinde ortak örgütlenme için harekete geçmeleridir. Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi böyle bir örgütlenmede yerini almaya hazır ve üstüne düşen görevi de yapacaktır.

Ucuz İşgücü Sorunu

Kuzey Kıbrıs'ın Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Sonay Adem Hafta başında sadece Kıbrıslı medyayı davet ettiği basın toplantısında işgücü sorunundaki rakamları açıkladı. Sonay Adem kayıt kimseye kayıt dışı yaşam hakkı tanımayacağını açıkladıktan sonra çalışma izinleriyle ilgili bilgi verdi. Son bir yılda 35,497 kişiye çalışma izni verildiğini açıklayan Sonay Adem bu kişilerden kaçta kaçının hala Kıbrıs'ta olduğunu açıklayamayacak durumda olduğunu ifade etti. Sonay Adem 35,497 kişiye çalışma izni verildiği halde kayıt dışında çok sayıda kişinin de kaçak çalıştırıldığını açıkladı ve bu kişilerin 30 Ekim'e kadar kuzey Kıbrıs'ı terk etmelerini istedi. 35497 kişinin çalışma izni olduğu halde bı izinlerin kuzey Kıbrıs'taki işverenler tarafından çıkarıldığı halde aynı dönem içerisinde 7,849 kişinin sosyal sigortalara kayıt yaptırıldığını açıklaması ve bunların sadece 4,407'sinin yatırımının yapılmakta olduğunu belirtmesi kafalarda bir dizi soru işareti yarattı. Birinci olarak Kıbrıs'ta kaçak olanlara ceza uygulayan CTP-BG hükümetinin işverene karşı ne gibi yaptırım yaptığını açıklamadı. İkinci olarak Sonay Adem son bir yılda 27,648 kişinin sosyal sigorta kaydını yaptırmayan ve de katkılarını yapmayan işverenlere karşı ne gibi cezalar verdiğini açıklamadı bile. Açık ki bu dönem süresinde Sonay Adem işverenlerin işçilerden kestiği sosyal sigorta ve ihtiyat sandığı paralarını kendi ceplerine attıkları halde onlara hiç bir ceza uygulamamıştır. Böylece işçiler iki defa katmerli sömürü yaşamaktadırlar. Sonay Adem'in bu konu ile ilgili hayata geçirmede planladığı uygulama açıklamaları ise ibret vericidir. Sonay Adem'e göre yatırımı yapılmayan işçinin çalışma izni tazelenmeyecek ve geri ülkesine gönderilecek. Bu ne pehriz bu ne lahana turşusu. Böylece aynı işveren,

Sonay Adem

işçiden kesinti yaparak topladı sosyal sigorta ve ihtiyat sandığını yatırmayan işveren bir daha dönüp yine başka işçiler için çalışma izni çıkararak katmerli sömürsünü devam ettirecek.

Sonay Adem'in işverenlere karşı geleceğe dönük açıklamaları ise sadece ve sadece kamuoyunun gözünü boyamaktan başka bir şey değildir.

Sonay Adem tüm çalışanların sömürülmekte olduğunu ustaca gizlemekten geri kalmıyor. Güney Kıbrıs'ta 5,500 Kıbrıslı Türk'ün 4 bininin aynı şekilde sosyal güvencesiz çalıştırıldığını ve de sömürüldüğünü açıklaması kapitalizmin temel yasasını, azami kâr için artı değer sömürsü yasasını açıkça çarpıtma uğraşısıdır. Sömürüye uğrayanlar sadece sosyal güvencesiz çalıştırılanlar mı? Sosyal güvencesi yatırılanlar sömürüye maruz kalmıyorlar mı?

Sonay Adem'in çalışma izinleri ile ilgili açıklamaları bir başka gerçeği de su yüzüne çıkardı. Kuzey Kıbrıs ekonomisinin turizme dayalı bir ekonomi olduğu dikkate alındığında turizm sektöründe turizm şirketlerine kâr getirenlerin yüzde 30'unun çalışma iznli yabancı işçiler olduğunu gösteriyor.

YANILSAMA

Aydın Adamoğlu

Bugün kök temizliğim var. Bütün eskilerimi çıkarıp naylon torbalara koyuyorum. Benim ne kadar elbisem varmış meğer. Pantolonların beli 32, gömleklerin yaka ölçüsü 36. Ne kadar zayıfımışım. Hayır bunlar benim olamaz.

Dolabın alt çekmecesinden tomarla karalama çıktı. Rastgele çekip okudum. Ben ne kadar gaddarmışım. O kızı şimdi hatırladım. Waterloo tren garında soğuk bir Nisan akşamıydı. Ben vagonda, o platformdaydı. Ben ayrıldım o kaldı. Siz görmüyorsunuz ama yüzüm kızardı. Hayır bu şiirler benim olamaz.

Bir çift siyah potin. Çevirip baktım. Seyahatname gibi. Ankara caddesi, Taksim denizi, Eski kilise, Curium, Kırıl mezarları, Lady's Mile, By-pass, Afrodit'in hamamı. Hatırlamaya çalışıyorum. Yollar çok silik, kaybolmuş ve insanlar çehresiz. Yooooo bu potinler benim olamaz.

Bu siyah bereyi niçin almıştım? Tankçı mıydım? Hayır. Ressam mıydım? Değil. Başıma geçirdim, tam oturuyor. Aynanın bir kenarını ovdum baktım. Bununla okul piyesleri yapılmış olmalı. Çocuklardan biri yıldız dikmiş üstüne. Alâkası ne şimdi, dürülmüş 1984 madenci grevlerinden kalma pankartların yanında? Tiyatro mu oynuyoruz? Bu bere benim olamaz.

Potin kutusunun içinde bir deste resim. Bisikletini tutan kısa pantolonlu bi çocuk. Sandalyeye oturmuş yaşlı bir kadın. Tanımıyorum. Soracak daha yaşlı kimsem de kalmamış etrafta. Bu tavan arasında bana ait birşey bulamıyorum.

Aşağıya iniyorum. Televizyonda, bir odaya kapatılmış zavallı 4 genç. Saksıda acınacak bir hurma. Jimnastik bisikletim kayıp. Hırsız girmiş olmalı. Askıda 2 tane asılı baston. Biri 'Bugün benim sıram' diyor. Diğeri 'Hayır benim sıram'. Bu evde bastonluk biri yok ki. Anladım. Olsa olsa ben yanlış evdeyim.

Sokak kapısını çektim. Duvardaki numara bizim evin numarası. Desmonia ve Rodhon yerli yerinde ekili. Buldum. Belediye sokağın adını değiştirmiş olmalı bana sormadan. Şikâyet gideceğim gitmesine de, şu anda potinsiz, gömleksiz, pantolonsuz, bastonsuz kapanmış kapı önündeyim. Çırılçıplak.

Park a

Ziya Çelik

KUŞ

Haberlerde bir kuş gribidir gidiyor...

"Şurada da gribe rastlandı, burada da grip oldu kuşlar" şeklinde haberler milletin yüreğini hoplatıyor.

Kuş gribine karşı imha edilen hastalıklı hayvanlara "sahip çıkmaya" gelen hayvanseverler de işin başka tuhaf yönü...

Şehirde hastalıklı hayvanlar imha ediliyor, hayvansever bir kadın da çıkmış "ne yapıyorsunuz, bu ne vahşet" diye feveran ediyor.

"Çok meraklıysan al evinde besle hindiyi, tavuğu, kuşu gör ondan sonra hindinin acı intikamını" demek geliyor içimden ama terbiyesizlik olur diye

demiyorum...

Kuş gribi Kıbrıs'a uğramamış ama Amerika şimdiden olaya müdahale etmeye karar vermiş...

Bush diyor ki, kuş gribine karşı silahlı mücadele yürüteceğim...

Yani salgın hastalığa adam ordusuyla müdahale edecek.

Saddam da zaten kuştı, grip olmuş, ona müdahale etti bizim Bush.

Amerika, dünyanın dört bir yanına demokrasi getirmek için kan döküyor ya, bakınız bizleri salgın hastalıktan korumak için de ordularını, füzelerini kullanmak istiyorlar.

Kuş ve kuşa benzer tüm varlıkların canına okuyacak Amerika.

Neden?

E, kaç kere söyleyeceğiz, kuş gribi belasından kurtaracak insanlığı...

Peki bu işin bir ilacı yok mu?

Aşısı yok mu?

Önceden bu mikrop kontrol altına alınamıyor mu?

Hayvanlara bulaşmasının önüne geçilemiyor mu?

Bu soruların yanıtı yok Bush'ta...

O, askeri operasyon düzenleyecek kuşlara...

Ver edecek mermiyi, ver edecek roketi...

Ne kuş kalacak ortamda, ne grip vakası...

Sen sağ ben selamet olacağız...

Kuşlara kolay gelsin...

Kuş dedim de aklıma geldi...

Bir de politik kuşlar var...

Hani Amerika'nın Kıbrıs'taki havarileri...

Hani Colin Powell'la toka ederkene resimlerini şipşakçıya çektirip kongre salonlarına asan kuşlarımız var (Polaroid miydi o resimler?)

Savaşta hatalar olur.

Amerika, kutsi bir amaçla silahlı operasyonla kuş gribinden kurtaracak ya bizi,

Ya kuş sanar da vurursa bir yerimizi?

Kuşluğun alemi yok, vurdurmayalım kendimizi...

Kaza kurşunu kuşa değil de bize gelirse ne olacak?

Bakınız Amerika kaç zamandır "kaza kurşunu" ile binlerce insan öldürdü Irak'ta...

Bize de denk gelmez mi bir kurşun kuş gribi uğruna?

Kuşluğun alemi yok, vurdurmayalım kendimizi...

Ama Amerika'nın vurduğu yerde kuş biter, aman pardon gül biter diyen "halk önderlerimiz" varken, varsın ölüm böyle kutsi bir davadan gelsin...

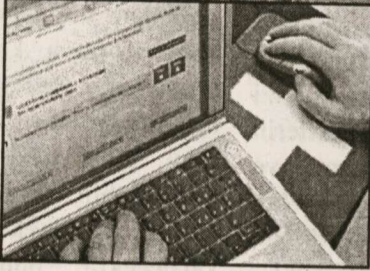
Değil mi?

Vah kuşlarım benim...

Ortak Nokta: Azami Kâr

Estonya'da e-oy kullanma

Estonya'da 16 Ekim günü yapılan Belediye seçimlerinde seçmenlerin oylarını internet üzerinden kullanma sistemi de normal oy verme sistemiyle birlikte devreye kondu.

Yaklaşık 1.4 milyon nüfusu ve 800 bin seçmeni ile bir Doğu Avrupa ülkesi olan Estonya'daki bu uygulama ile dünyada bir ilk başarılmış oldu. Ancak böyle bir sistem her 4 yılda bir kullanılmak yerine niye daha sıklıkla kullanılması ki? Burjuvazi ancak eski sistemi modern teknoloji ile birleştirmeye çalışır. İnsanlığın yararına değil kendi çıkarına olanı devreye sokar. Mevcut sistemi de yenileyemez ancak onu tekrardan düzenleme gayreti göstererek işçi ve emekçileri baskısı altında tutmaya devam eder.

Teknolojinin büyük bir hızla geliştiği günümüzde insanların ekonomik ve sosyal yaşamlarını kolaylaştırıcı yarışın esas alınması gerekirken tam aksi olmaktadır. Toplum ihtiyaçlarının, gereksinmelerinin yerine, sermaye sahiplerinin, azami kârın hedef alınması halkların sömürsünü katmerleştirirken teknolojiyenin gerektiği gibi yararlanmayı da engellemektedir.

Bir tarafta tekellerin azami kârlar ve birbirlerine karşı kıyasıya

m ü c a d e l e edebilmelerinin yolu olarak teknolojiyi ilerletme çabaları diğer tarafta ise bunların insanlığın menfaati için kullanılmasının önüne geçme uğraşları...

Örneğin bugün İngiltere'deki tekeller kendi ülkelerinde ileri sanayi teknolojisine sahip oldukları halde buradaki çalışmalarını bilhassa işçiliğin çok ucuz olduğu Çin, Hindistan gibi Uzakdoğu ülkelerine taşıyarak teknolojiyi kullanmayı ikinci plana itmektedir. Bu ülkelerde 12 yaşındaki çocukları dahi çalıştırma imkanına sahip olmaları, günlük ücretler için 1 dolar civarında bir ödeme ile sömürülerini rahatça yapabilmeleri onları makineleri tamamiyle devreye koymaktan men etmektedir. İnsanların yerine makinelerin sömürülmesi mümkün iken kapitalist sistemin azami kâr hedefi bunu engellemektedir.

Kuş gribi

Nihayet tehlike kapıya gelince İngiliz Tıbbi Araştırmalar Komitesi kuş gribini araştırmak için Asya'ya uzman bir ekip gönderme kararı aldı. Komisyon başkanının yaptığı

açıklamaya göre sadece İngiltere'de 50 bin kişi kuş gribi salgınında hayatını kaybedebilir.

1997'den beri kuş gribi Uzakdoğu'da milyarlarca kümes hayvanının ölmesine veya yetkililer tarafından önleyici tedbir olara k öldürülmesine yol açmıştır. Grip virüsünün en öldürücü şekli olarak ifade edilen H5N1 virüsü devamlı kendini yenileyerek yaşamaktadır. Alt kategorilere bölünerek insanlar için tehlikeli olmasının altında yatan en önemli neden virüsün devamlı tedavi yöntemlerine karşı kendi kendini yenilemesidir. Kuş gribini atlatan bir kişinin 2 veya 3 sene sonraki kuş gribini atlatabileceği belli olmamaktadır. Vücudun ilk gribe karşı geliştirdiği bağışıklık sistemi ikincisine karşı çalışmamaktadır.

Tıbbi uzmanların "hayvanlardan insanlara geçme olasılığı çok az" diyerek önlem alınmasını geciktirdikleri bu dönemde virüs kendini yenileyerek kuşlardan diğer memeli hayvanlara geçmiş daha sonra da öncelikle kuşlarla temasta olan kişilere bulaşmakta gecikmemiştir. Virüsün ileri safhası olan insandan insana geçme safhasıyla dünyada korkunç bir salgının yaşanacağını açıklayan tıbbi uzmanlar eski

tavsiyelerinin işe yaramayacağını da görüyorlar. Kümes hayvanları için kullanılan amantadine isimli aşı ilk zamanlar hem önleyici hem de tedavi edici özellikler taşıdığı halde bugün için bu özelliklerini yitirmiş durumdadır. Yeni bir aşının bulunmasının 5-6 ay çekebileceğini açıklayan uzmanlar 2004 senesinde Uzakdoğu'da 100 kişinin bu gribe yakalandığı ve çoğunun öldüğünün açıklanmasının üzerinden geçen bunca zamanda neden önleyici bir aşı çalışmasına girilmediğini açıklayamamaktadırlar.

Sağlık Bakanlığı'nın sağladığı mali destek sayesinde çalışmalarını yürüttükleri düşünüldüğünde İngiliz Emek Partisi Hükümetinin tekellerin kârlarının peşinde hareket etmek, önceliklerinin Afganistan'ı, Irak'ı vurabilmek gibi askeri masrafları sağlamak olduğu açıkça görülmektedir.

Sosyalist Gözlem

Özdemir Göçer

**ERKEN ÇÖZÜMCÜ
ORTAK CEPHE VE
KSP'NİN ANTI-
EMPERYALİST
BİRLEŞİK CEPHE
PROGRAMI**

Kıbrıs'ta 'sol' geçinen çevrelerin en önemli yanlışlarından biri de inkarcılıklarıdır.

Bizler, gerek KSG gerekse KSP olarak yıllardır ülkemizde var olan ulusal sorunun çözümü için yapılması gerekli olanları açıklıkla ortaya koyduk. Defalarca aynı şeyleri yazdık. Bıkmadan yazmaya hala devam ediyoruz.

Çözüm emperyalizmden kopuştur dedik. Çözüm Anti-Emperyalist Birleşik Cephe oluşturmaktır dedik. Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti'nin iktidarı olmaksızın başarı mümkün değildir dedik. Üstelik bunları sadece söylemekle kalmadık. Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti'nin siyasi programını da net bir şekilde ortaya koyduk.

Tüm bunlar ortada dururken hala daha şu soru ve serzenişlerle karşılaşyoruz:

-Temcit pilavı gibi AEBCH diyorsunuz ama bunun nasıl gerçekleşeceğini söylemiyorsunuz?

El insaf!

İşte program orda. Web sitemize giren herkes anında ulaşabiliyor. Bu programa bütün partilerin ve sendikaların desteğini kazanmamız halinde bakın bakalım neler oluyor!

İlk adım emperyalizme karşı olan, adamızdaki militer yapıya ve var olan askeri işgallere karşı olan tüm kesimlerin programa desteğini kazanmaktır.

Tüm partileri, sendikaları ve demokratik kitle örgütlerini bu programı dikkatle incelemeye davet ediyorum.

Bu gerçekler ortada dururken, geçtiğimiz hafta Afrika gazetesi bir kez daha BDH, YKP, TKP, BKP ve

KSP'yi birlikte mücadeleye davet etti.

BDH zaten böyle bir birlikteliğin ürünü olarak kurulmuştu ve KSP bu birleşmenin dinamosu niteliğindeydi. Daha sonra Akıncı'nın kariyer hırsı bu birliği dağıttı. Genel olarak Türkiye'nin çizgisinden kopamayan, attığı her adımda "anavatan" yöneticilerine şirin görünmeye de özen gösteren BDH ve Akıncı'nın yeniden birleşik bir cepheye döneceğine inanıyor musunuz sayın Afrikalı yoldaşlar?

Diyelim ki inanarak bu öneriyi yaptınız, o halde bir zahmet böyle bir birleşik cephenin hangi kıstaslar üzerinde durması gerektiğini de açıklayınız mı?

1960 anlaşmalarını mı esas alacak, yoksa Annan Planı'nı mı? Akıncı'nın bu konudaki tavrı pek net değil de...!

Peki bu arada neden bizim AEBCH önerimizi görmezden geldiğinizi de açıklayınız mı?

AEBCH programında size ters düşen ne? Neden bu konudaki düşüncelerimizi de açıkça paylaşmıyoruz? Neden bunları yazılı olarak tartışmaktan kaçınıyorsunuz? Neden bu önerileri görmezden geliyor, yok sayıyor ve bize yeni birleşik cephe önerileri yapıyorsunuz? Bize böyle öneriler yapma hakkını elde etmek için, önce bizim önerilerimiz hakkındaki görüşlerinizi açıkça ortaya koymamız gerekiyor mu?

Bizim önerilerimiz ortada dururken ikinci bir öneri yapma gereğinin nedenlerini açıklamanız doğru olmaz mı? En azından sizin önerilerinizin bizimkilerden hangi noktalarda ayrıldığını, farklarının neler olduğunu açıklamanız gerekiyor mu? Sizlerle birlik yapacaksa bu noktalarda aydınlatılmayı hak etmiyor muyuz?

Yine geçtiğimiz hafta Afrika gazetesine tedavi gördüğü onkoloji merkezinden mektup gönderen Özker Özgür de yeni bir cephe önerisi yaptı: Erken Çözümcü Ortak Cephe!

Özker Hoca bu önerisini yapmadan önce önemli bir tespitte bulundu.

"Türkiye Cumhuriyeti devleti (hükümet değil), Türkiye, Avrupa Birliği'ne tam üye oluncaya kadar Kıbrıs'ın kuzeyini her bakımdan denetim altında tutmakta kararlıdır. Bu Ankara'daki asker-sivil bürokrasinin Kıbrıs'a dönük stratejisi olduğu kadar, ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi'nin

de bir parçasıdır"

Hoca bu tespiti yaptıktan sonra Kıbrıs'ta ortak egemenlikten yana olanların neden ortak bir cephede örgütlenmeleri gerektiğini izah ederek yazısını şöyle tamamlıyor:

"Ancak Türkiye Avrupa Birliği'ne girene kadar Kıbrıs sorununu çözümsüz tutmak isteyen Ankara ve Washington stratejistlerine karşı içerde erken çözümcü sağlam ortak bir cepheye büyük gereksinim vardır. Sağlam ortak cephe derken Kuzey'in ve Güney'in erken çözüm yanlılarını kapsayan bir cephe olursa sonuç daha kolay alınabilir."

Şimdi Sayın Özker Özgür'ün söylediklerini inceleyelim.

Hoca diyor ki Kıbrıs'ı bölünmüş tutmak ABD'nin stratejisidir (ABD'nin şu anda dünyadaki en büyük emperyalist güç olduğunu da hatırlayın). Bu stratejiyi bozmak için Kıbrıs'ta Rum, Türk tüm çözüm yanlıları TC'nin AB'ye girmesini beklemeden erken çözüm için bir cephe oluşturmali! Bu cephe ne yapacak? Hoca'ya göre, Kıbrıs sorununa otonom, veya iki bölge bir federal çözüm bulacak. Bunu yapabilmek için ama ABD emperyalizmine ve AB emperyalizmine karşı mücadele etmemiz gerekiyor. Çünkü önerdiği erken çözüm ABD ve AB emperyalistlerinin istediklerinden farklıdır.

Peki ama biz ABD ve AB emperyalistlerinin hilafına bir çözüm için mücadeleye girişeceksek, bunda başarılı olmamız halinde niye bu emperyalist güçlerle ilgimizi kesmeyelim? Niye Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti'mizi kurmayalım da emperyalistlerin geçmişte sırf kamuoyunu aldatmak ve oyalamak için ortaya attığı çözüm şekillerinden birine razı olalım? Bunun mantıklı bir açıklaması var mı? Yok!

Hoca'nın diğer bir tutarsızlığı da çözümden ne anladığına bağlıdır. Erken çözüm dediği emperyalist uzlaşısı eğer bir çözüm ise, o zaman çok üzölmemize gerek de yok. Çünkü hocamızın mantığı doğal olarak şu sonuca varacaktır; eğer erken çözüme ulaşamazsak gecikmiş çözüm gelecek. Yani çözüm er geç olacak. Ne zaman? TC AB'ye girdiği zaman!

Yani gerek Özker Hoca, gerekse

diğer sol kesim AB emperyalizminin demokratlığına ilişkin iyi niyetlerini korumaktadırlar. Sanıyorlar ki Kıbrıs sorunu er geç AB bünyesinde çözülecek. O nedenle "erken" çözüm gibi bir ifadeye gereksinim duyuyorlar.

Halbuki bizler bu gazetenin sütunlarından defalarca emperyalizmin ulusal sorunları çözme yeteneğini tamamıyla yitirdiğini ve Kıbrıs sorununu da çözemeyeceğini anlattık. AB'nin K. İrlanda sorununun hala daha kendi bünyesi içinde yaşadığını ve bu sorunu çözemediği gibi TC'nin katılımından sonra da Kıbrıs sorununu çözemeyeceğini anlattık.

Söz dönüp dolaşıyor AB bünyesinde Kıbrıs sorununu çözmeye ve bu amaçla bir cephe kurmaya geliyor. Bize önerilen budur. Bizim önerilerimizi görmezden gelenlerin bize önerdikleri işte bu tutarsızlıklar yumağıdır.

Sol, Marksizm'in çizgisinden şaşarsa, "ben solum" derken olayları sınıflar açısından ele alıp değerlendirmese ve nihayet sınıfların kavgasının işçi sınıfının lehine nasıl sonuçlandırabileceğini bütün stratejilerinin merkezine koymazsa, Türklük, Rumluk hesapları içerisinde, burjuvazinin ulusal bayrağının arkasında sürüklenmeye devam ederse ortaya daha farklı bir manzara çıkmasını da bekleyemeyiz. Böyle bir solun tüm önermeleri Kıbrıs halkı açısından 55 yıldır, çözümsüzlük, hayal kırıklığı ve kardeş katliamı anlamına gelmiştir.

Bunlara dur demenin yolu ayrıntılı olarak ortaya konmuş olan Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti Programı'mızın benimsenmesi; tüm parti, sendika ve kitle örgütlerinin buna sahip çıkmasıdır. Madem ki emperyalizme karşı bir mücadele verilecektir, bunu doğru çizgiye oturtmalı ve gerçekçi olmalıyız. Tüm küçük burjuva çözüm önerilerinin bugüne dek yalnızca emperyalist güçlerin işine yaradığını, çözüm sağlayamadığını yaşayarak gördük. Bu önermelerin tümü de gerçekçi olmayan, hayalperest önermelerdir.

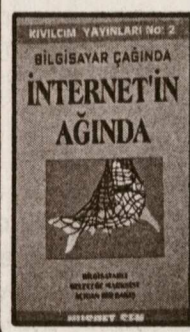
Emperyalizme karşı mücadelenin tek gerçekçi reçetesi KSP'nin Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti Programı'dır.

**KIVILCIM YAYINLARI
TÜM KİTAPÇILARDA VE YAY-
SAT BAYİLERİNDE.
ELDEN ULAŞMAK İSTEYENLER
0392 22 70 680 NUMARALI
TELEFONDAN BİZLERE
ULAŞABİLİRLER.**

Okudunuz mu?

Kıvılcım
Yayınları
No: 4

**Kıbrıs
Sorunu**
Fiyatı: 5 YTL.

Okudunuz mu?

Kıvılcım
Yayınları
No: 2

**İnternet'in
Ağında**
Fiyatı: 4 YTL.

Okudunuz mu?

Kıvılcım
Yayınları
Stalin

Komünizmdir!
Fiyatı: 3 YTL.

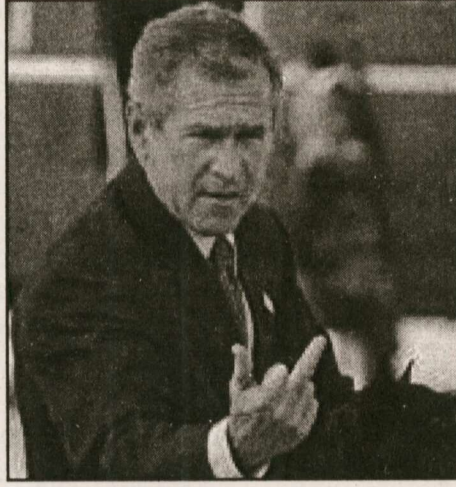
Tanrının Temsilcisinden Umut Kesildi

Gerek Katrina kasırgasında gerekse de ABD Yüksek Mahkeme için aday göstermede burjuva kesimler tarafından dahi beceriksizliği görülen 'Tanrının Temsilcisi' Bush'dan ABD kamuoyu umudunu kesti.

Daha geçen yıl at başı başkanlık seçimini binbir dalavere ile kazanan George W Bush aradan sadece bir yıl geçmesine rağmen Amerikan kamuoyunun güvenini yitirdi. Özellikle son dönemde petrol fiyatlarının artması ve Katrina'ya bağlı olarak 400 bin kişinin işsiz kalması sadece kasırgaların vurduğu bölgelerin değil tüm ABD'nin George Bush'a karşı güvenini sarstı.

Wall Street Journal ve NBC televizyonunun ortaklaşa yaptığı kamuoyu araştırmaları 'Tanrının Temsilcisi'ne sadece yüzde 28 destek buldu. ABD kamuoyu George Bush'un gerek Irak gerekse ekonomi alanında uyguladığı siyasetlerini yetersiz buluyor.

ABD ekonomisi uzun yıllardır durgunluk yaşıyor. İşçilerin gelirleri azalıyor. ABD federal hükümetinin bütçe açığı artıyor. Bunun yanında ABD'nin ticaret açığı da artıyor. bu

yıllık ABD ticaret açığının 60 milyar dolar civarında seyrettiği ve özellikle bu ticaret açığının yüzde 30'unun Çin'le olduğu dikkate alındığında gayet anlaşılabilir. ABD tekelleri daha ucuz iş gücü sağlayan Çin'e üretimlerini kaydırıyorlar. Giyimden tutun bir dizi endüstri ürünleri Çin'den ithal ediliyor. Bu durum ABD'de işçilerin işten atılmasına ya da ücretlerinin kısılmasına yol açıyor. Sabit ücretleri olan işçilerin petrol fiyatlarındaki artışla gelirlerinde reel bir düşüklük yaşarken ABD petrol tekelleri kasalarını dolduruyor.

ABD kamuoyu önümüzdeki dönemde Bush rejiminin uygulamalarına karşı reaksiyon göstereceği açıkça görülüyor.

İngiltere Tekellerinin Marifetleri

Bundan 3-4 yıl öncesine kadar 'zarar' yaptıklarını açıklayan tekellere WH Smith, J Sainsbury ve Marks & Spencer (M&S) bugün kârlarına kârlar kattıklarını açıkladılar. Bu şirketler kârlarını nasıl artırdıklarını açıklarken de gururla "harcamaları kısıtladık"larını söylediler. WH Smith son 3 yılda işçi sayısını yüzde 25 (1,200 işçiyi işten atarak) azaltarak kârlarına kârlar katarken M&S ise Avrupa'da az kâr getiren iş yerlerini kapatarak 4,000 işçiyi kapı önüne koydu. Bu iki şirket yapılması gereken işleri daha az sayıda işçinin omuzlarına yıkarak, işçilerin ücret artışlarını kısarak ve teknolojiyi kullanarak kârlarını artırırken, J Sainsbury ise daha değişik bir metot uyguladı. Eskiden ambarları otomatik sistemle çalıştıran J Sainsbury teknolojiye ilerlemeler olduğu halde büyük ambarlarda otomasyon sistemini terk ederek daha fazla işçi çalıştırmaya geçti. Açık ki teknolojik yatırımla ucuz işçi çalıştırma arasındaki kâr oranının ucuz işçilerden yana

olması büyük tekellerin sırasında teknolojiyi kullanarak sırasında ise teknolojiyi terk ederek ilkel üretim metotlarına geri dönerek azami kâr elde ettikleri açıkça görülüyor. Tüm bu tekeller işçilerin sömürü oranının göreceli olarak artırılmasını "iyi kalite yönetimi" terimleriyle gizleme çalışıyorlar. Özellikle son dönemde İngiltere'deki tekellerin "yeniden düzenleme" açıklamalarıyla işçileri daha fazla çalışmaya zorlayarak sömürülerini artıracakları açıkça görülüyor.

"Irak'tan da öteye gitmek isterim"

Geçtiğimiz günlerde İngiliz basınında bir bomba patladı. Konu ABD başkanı Bush ile İngiliz başbakan Blair arasında Ocak 2003 yılında geçen gizli bir telefon görüşmesi...

Basına sızan bu telefon görüşmesi tutanağına göre Bush Blair'a "Irak'tan da öteye gitmek isterim" demiş. Bu da ABD ve İngiliz emperyalistlerinin sözüm ona kitle imha silahı bulunduran bazı ülkelerin elinden kitle imha silahı yeteneğini almak için Irak savaşıdan da ileri gitmek istediklerini gösteriyor. Bush Suudi Arabistan, İran, Pakistan ve Kuzey Kore'yi işaret etmiş.

İngiliz Başbakanlığı'ndan sızdırılan bu bilginin İngiliz Başbakanı Tony Blair'ın özel sekreteri tarafından not alınmış. Bu telefon konuşmasının bir kopyası da İngiliz dışişleri bakanlığına gönderilmiş ve "sadece gerçekten ihtiyaç duyanların bilmesi için" olarak markalanmış. Bu açıklama açıkça İngiliz ve ABD emperyalistlerinin dünya halklarına kendi siyasetlerini empoze edebilmek için nelere baş vuracağını berrak olarak gösteriyor.

Açık ki ABD emperyalistleri

statükoyu korumak istiyorlar. Büyük emperyalist güçlerle el ele çalışan yerel burjuva-emperyalistlerin askeri olarak güçlenmesine izin vermeyeceklerini de gösteriyor. Bu konuşma metni ayrıca Anglo-Amerikan emperyalistlerinin daha büyük bir proje üzerinde çalıştığını da gösteriyor. Suudi Arabistan'ın Anglo-Amerikan emperyalistlerinin çok yakın dostu olmasına karşın ona karşı harekete girişme planları yapması bu emperyalistlerin kendi çıkarlarını mevcut sistemle korumaya çalışan rejimleri dahi günü geldiğinde gözden çıkardıklarını ve çıkaracaklarını gösteriyor. Bu noktada TC'deki bu emperyalistlerin dostlarının kulakları çınlar herhalde...

İngiliz Kamuoyu Askerlerin Irak'tan Çekilmesini Talep Ediyor

Geçen hafta BBC Newsnight programı için yapılan bir ankette İngiltere kamuoyunun yüzde 31'inin İngiliz askerlerinin Irak'tan derhal çekilmesini istediklerini açıkladılar. Yüzde 23 kamuoyu ise Irak'tan askerlerin çekilmesi için kesin bir tarih açıklanması gerektiğini vurguladılar.

Bilindiği gibi bundan iki hafta önce İngiliz Emek Partisi Başbakanı Blair İngiliz basınında çıkan bazı haberleri yalanlayarak İngiltere'nin Irak'tan çekilmesi için kesin bir tarih belirlemediğini açıklamıştı.

İngiliz hükümetinin şu andaki siyasetini destekleyenlerin oranı ise sadece yüzde 40. Tony Blair hükümeti gerek İngiliz Emek Partisi'nin konferansını gerekse de medyayı kullanarak İngiliz kamuoyunun desteğini aradıysa da bulamadı. Başından beri İngiliz kamuoyu Irak'a karşı askeri müdahale girişimine karşıydı ve hala daha karşıdılar. Son yapılan anketlerde kamuoyunun sadece yüzde 33'ü Irak'a karşı askeri müdahaleyi "doğru yaklaşım"

olarak değerlendiriyor. Geriye kalanlar ise bu askeri müdahalenin hala daha yanlış olduğuna işaret ediyorlar.

İngiltere Dışişleri Bakanı geçtiğimiz haftalarda Irak'la ilgili yaptığı açıklamalarda Irak'taki siyasi istikrarın 5 ile 10 yıl arasında bir zaman sonra mümkün olacağına işaret etmişti. Ancak İngiliz kamuoyu Irak'taki gelişen durumlardan pek de umutlu değildir. Aynı zamanda İngiliz kamuoyu İngiltere'nin Irak'a saldırmasıyla İngiltere'de terörizmin körüklendiğine inanıyor. Tüm bu araştırmalar İngiliz kamuoyunun Tony Blair hükümetinin Irak siyasetini desteklemediğini açıkça gösteriyor.

Kavgamız

Yusuf Alkım

E-mail: ykavgamiz@yahoo.com

Emeği İle Yaşamaya Çalışanlar...

Kıbrıs'ta "sol" düşünceye sahip olanlar arasında dönem dönem tartışılan bir konu vardır.

Bu konu Kıbrıs'ta işçi sınıfı temelinde mücadeleyi öngörenlerin dayanabilecekleri bir sınıfsal yapının olup olmadığıdır.

Hemen hemen tüm "sol" kesimler bölünmüş Kıbrıs adasının, gerek güneyinde gerekse kuzeyinde sınıfsal mücadele yürütülebilecek oranda bir işçi sınıfının olmadığını iddia ederler.

Yani bu kesimlere göre Kıbrıs adasının özellikle kuzeyinde işçi sınıfı yok denecek kadar azdır!

Zaten KSG-KSP dışında Kıbrıs'ta sınıfsal temelde, işçi sınıfına dayanarak mücadele yürütmeyi önüne koyan da yoktur!

Bu bir iddia değil, somut bir gerçektir!

Bunu anlamak için Kıbrıs'ta siyaset yapma çabasında olan yapılara şöyle bir bakmak yeterlidir!

Zaten KSG-KSP dışındaki yapıların KSG-KSP'ye "eskide kalmak" şeklinde yönelttikleri eleştirilerin temelinde bakmak dahi bunu anlamak için yeterli olmaktadır.

Peki bu yapıların bizlere yaptıkları eleştirilerde doğruluk payı var mıdır?

Evet, eğer olayı yüzeysel olarak

alacak ve bu konuyu anlayabilmek için etrafımıza sadece yüzeysel olarak bakacak olursak, varacağımız sonucun bu doğrultuda olması yüksek bir olasılıktır.

Ama bu konuyu bilimsel olarak inceleyecek olursak sonucun hiç de sanıldığı gibi olmadığı açıkça ortaya çıkacaktır!

Bu konudaki kafa karışıklığının temelini "sol" daha doğrusu "sosyalist" düşünceyi algılama konusundaki yanlışlık oluşturmaktadır.

Çünkü ülkemizde kendine "sosyalist" diyen ve dolayısı ile sınıfsal mücadeleyi temel alıp işçi sınıfı temelinde mücadele yürütmesi gerekenler için "sosyalistlik" sadece isimsel olarak önemlidir.

Dolayısı ile işin bilimsel yönü, yani sınıfsal mücadele yönü havada kalmaktadır.

Ne de olsa bu kesimlere göre "sosyalizm" için mücadele işçi sınıfı olmadan da yürütülebilmektedir!

Tıpkı onların yürüttüğü gibi!

Ya da yürütmedikleri, yürütme derdinde de olmadıkları gibi!

Yoksa işçi sınıfının olmadığı bir coğrafyada işçi sınıfı iktidarı anlamına gelen sosyalizme de gerek duyulmazdı!

Dahası durum bu yapıların dediği olsaydı, yani Kıbrıs'ta işçi sınıfı yoksa, o zaman bu yapıların sosyalizm mücadeleleri de lafazanlıktan öteye gitmiyor anlamına gelirdi!

Ki onların bu duruşları bunun

sergilenişidir.

Çünkü sosyalizm için işçi sınıfından başka hiçbir sınıfa dayanılamayacağı olgusu onların yüzlerindeki maskeyi indiren bir olgudur!

Sosyalist mücadele ancak işçi sınıfının örgütlenmesiyle verilebilir, işçi sınıfının olmadığını iddia edenler ise temelde sosyalist mücadeleye karşı çıkınlardır!

Şimdi gelelim Kıbrıs'ta işçi sınıfı olup olmadığı tartışmasına!

Yukarda da değindiğimiz gibi sosyalist düşüncenin temelinde olayları evrensel olarak algılamak yatar.

Sosyalist düşünce için önemli olan milli ya da coğrafik olarak yaşanan sömürü değil,

Tüm dünya işçi sınıfının maruz kaldığı sömürüdür!

İlk bakışta Kıbrıs adasında işçi sınıfı yoktur ya da işçi

sınıfı gelişmemiştir demek anlaşılabilir bir olguyken,

Konuyu daha derinlemesine ele aldığımızda durumun hiç de öyle olmadığı kolayca görülebilir.

Burada anlatmaya çalıştığımız şey şudur;

Evet, bugün Kıbrıs adasında ve özellikle de kuzey parçasında yaşayan Kıbrıslı Türklerin büyük bir bölümü işçi denemeyecek ekonomik ilişkiler içerisinde dirler.

Yani sermaye sahibi olmayan ve işçi olarak bir yerlerde çalışmak zorunda olanların sayısı oldukça azdır.

Fakat "sosyalizm"den bahsedenler için önemli olan sadece Kıbrıslı Türkler mi olmalıdır?

Peki ya kuzeyde yaşayan diğer insanlar?

Geçtik Kıbrıslı Türkler içerisinde asgari ücrete çalışıp, ay sonunu zor getirebilen binleri,

Asgari ücreti dahi alamayıp, ay sonu Türkiye'deki çocuklarına iki kuruş yollayabilme kaygısında olan, kalacak bir yeri dahi olmayıp, hiç bir sosyal hakkı bulunmayan ve iş veren tarafından istenildiği anda, hiç hesap vermeden işten atılabilen, hem de bin bir türlü hakarete maruz kalan on binler ne olacak?

Onlar bu ülkenin ekonomisi içerisinde işçi olarak yer almıyorlar mı?

Onlar bu ülkenin işçi sınıfını oluşturmuyorlar mı?

Belki onlar bu ülkede kalıcı değildirler, ama bizim için tüm dünyada olduğu gibi Türkiye'de de sosyalizmin kurulması hedefi yok mu?

Hele hele bizim gibi küçük bir ülkenin çevre ülkelerin emekçilerinin desteğine her zaman ihtiyaç duyacağı gerçeği ortadayken!

Bizlerin sosyalizm için verdiğimiz mücadele, sadece bu ülkenin değil tüm dünyanın sosyalizme geçişi içindir!

Öyleyse sömürüye karşı mücadelede yanımızda olabilecek tüm kesimleri mücadelemize kazanmak için iş başı yapmaya!

Bu çalışma ile kaybedecek bir şeyimiz mi var?

Hayır yok, ama kazanmamız gereken on binlerce işçi var!

Öyleyse birakalım lafazanlığı ve artık iş yapalım...

Kıbrıs Havayolları'ndan Yeniden Yapılanma!

Kıbrıs Havayolları'ndan şirketin bir seneden beri kâr etmediği ve tedbir olarak Kurtarma Paketi adı altında bir planın hazırlandığı açıklandı. Hazırlanan ve AB'ye sunulacak bu paket sayesinde 58 milyon sterlin borçlanmak hedeflenmektedir. 2 Kasım'a kadar AB'ye sunulması gereken paketin esasını çalışanların 5'te birinin işten durdurulması teşkil etmektedir.

Kıbrıs'ın en büyük sendikalarından biri olan Kıbrıs Havayolları çalışanlarının bağlı olduğu CYNİKA sendikası ise "işveren çalışanların kafasını tepsi içinde kendisine sunmamızı bekliyor" diyerek bu 'Kurtarma Paketi'ne olan tepkisini dile getirdi.

2004 senesinde de Kıbrıs Havayolları yönetimi böyle bir paketle çalışanların bir sürü haklarını budamakla birlikte çalışan sayısını azaltmayı

önermişti. Ancak çalışanların sendikalarıyla uyum içerisinde direnmesi sayesinde işveren geri adım atmak zorunda kalmıştı.

İşveren ise yaptığı açıklamalarla sendika yönetimini çalışanların çıkarlarını düşünmeden hareket etmemeye çağırdı. Gerçekte sendika ile uzlaşma olsa bile bir senden beri yüzde 100

doluluk oranı ile çalıştığı dönemde bile Kıbrıs Havayolları'nın kâr etmediğini ve bir uzlaşmanın olması durumunda dahi şirketin kurtulma ihtimalinin zayıf olduğunu

bildirerek çalışanlar üzerinde baskı kurma, bölme yöntemlerine girişmiştir.

Kıbrıs Havayolları'nda çalışanların sendikalarıyla örgütlü bir şekilde hareket ederek işverenin blöflerine karşı dimdik ayakta durmalarıyla Kıbrıs Havayolları yönetimine geri adım attırabilirler ama bu sorunu çözmenin yolu çalışanların aynı zamanda siyasi iktidarı ele geçirmeyi hedefleyen bir mücadele için hazırlanmaktan geçer.

İngiliz Tekniği

Irak'ta 8 İngiliz askerinin pusuya düşürülerek öldürülmesinde kullanılan bombaların yapım tekniğinin IRA tarafından kuzey İrlanda'da kullanılan bombaların tekniğinin aynısı olduğu açıklandı.

İngiliz Medyası ise İngiliz askerlerinin ölümünde kullanılan bombaların ve ateşleme kısımlarının ilk defa İngiliz Emniyet teşkilatı tarafından 1990'larda terörizmle mücadele için geliştirildiğini yazdılar.

Emniyet kaynaklarına göre aynı sistemli bombalar İngiliz ajanlarının IRA'ye aktardığı bilgiler sayesinde 15 sene önce IRA tarafından üretilmişti.

Kuzey İrlanda'da bulunmuş bir tecrübeli İngiliz gizli servis subayına göre şimdi Irak'ta kullanıldığını gördükleri bu silahların IRA'yın 20 sene harcayarak geliştirdiği üç yönlü bir aygıt olduğunu açıkladı. Aynı subaya göre İngilizler IRA'yın kullanacağı teknik bilgiyi bilirlerse buna karşı kendilerini koruyabilecekleri düşüncesiyle bu bilgileri IRA'ye aktarmışlar. Bugün ise aynı teknik bilgiler sayesinde İngiliz askerleri İngiltere'den millerce uzakta öldürülmektedirler.

Bu açıklamalarla İngiliz hükümetinin Irak'taki isyancılara İran'ın teknik bilgi aktardığı yolundaki iddiaları da asılsız çıkmıştır.

Dünya Emekçi Kadınların Dayanışması Sarayönü'nde mi Bitiyor?

8 Mart 2005 Dünya Kadınlar Gününde Brezilya da başlayan "İnsanlık İçin Kadın yürüyüşü" savaşa, yoksulluğa ve şiddete karşı "eşitlik, barış, dayanışma, adalet ve özgürlük talepleriyle 53 ülke dolaşarak 17 Ekim 2005'de en yoksul ülkelerden biri olan Bushino Faso'da son buldu. İnsanlık İçin Kadın Yürüyüşü, Kıbrıs Türk ve Rum Kadınlar grubu olarak Nisan ayında gerçekleştirilen dayanışma mitinginde dünyanın çeşitli ülkelerinde barışı ve yerel sorunların çözümünü de içine alan düşüncelerin dile getirildiği yorganlar (patchwork) Kıbrıslı Türk ve Rum kadınlarının da Birleşik Bağımsız bir Kıbrıs istencini dile getiren yorganı da, 28-29 Mayıs 2005 de Marsilya'da gerçekleşen mitinge ulaştırdık.

17 Ekim yoksulluğa karşı mücadele etme gününde beş temelle yola çıkan kadınlar "özgürlük, eşitlik, dayanışma, adalet ve barış sağlanana kadar bu yürüyüşün devam edeceğini bir kez daha duyurmak için dünyanın birçok ülkesinde olduğu gibi Kıbrıs'ta da bir araya geldiler. Hazırlanan basın bildirisi ile 5 temel taleple yeni bir dünyayı birlikte kurma yolculuğuna tüm kadınların katılımı istendi.

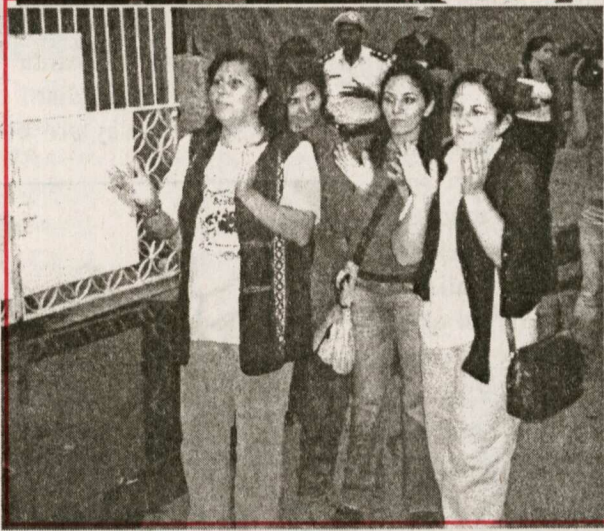
17 Ekim Pazartesi günü Kıbrıs'ın Güney'inde Elefteria Meydan'ından ve Kuzey'den de Lokmacı barikatından saat 16:30'da başlayacak yürüyüş Ledra Palace'da tüm Kıbrıslı Kadınlarla bir araya getirilecekti. Kıbrıs'a ilişkin yazıların, mesajların oluşturduğu metrelerce kumaş birleştirilecekti.

Ancak Kuzey'de lokmacı barikatında yapılan bir anons da, Rum kadınlarının resmi ideolojik söylemlerle yürüyüşe katıldıklarını, bu nedenle Kuzey'deki yürüyüşü Saray Otel önünde sonlandırıp dünya kadınlarına barış mesajını buradan iletceklerini açıkladılar.

Bu noktada devreye giren KSP Kadın Bürosu Sekreteri Zehra Cengiz, alınan kararın bir karar olmadığı konusunda uyarıda

bulunarak Ledra Palace'da devam ettirmek gerektiğini ve Rum kadınlarının hangi gerekçelerden dolayı eleştirildiği konusunda açıklama istedi. Rumların "işgal altındaki topraklar" ifadesini kullandıkları için bu yürüyüşün devam etmeyeceğini ifade edince KSP Kadın Bürosu Sekreteri Cengiz uygulanan yöntemin doğru olmadığını barışın böylesi yöntemlerle sağlanamayacağını belirtti. KSP Kadın Bürosu adına ortak vatan için ortak mücadelenin mevcut hükümetlerce de bir dizi yöntemlerle de kesintiye uğratıldığını dile getiren Zehra Cengiz, KSP Kadın Bürosu temsilcileri ile birlikte Ledra Palace'da Rum kadınlarla buluşmayı gerçekleştirdi. Rum Kadınlar adına basına konuşma yapan eylemin Güney Koordinatörü POGO üyesi Sgevi gönderilen basın açıklamasında kesinlikle böylesi bir ifadeye yer vermediklerini, bu harekete resmi politikaları sokmak istemediklerini belirtti.

KSP Kadın Bürosu olarak soruyoruz; adamızın diğer yarısına barış elini uzatmaktan vazgeçmek için böylesi ucuz

anlayışınız Emperyalist güçlerin ve yerli iş birlikçilerinin dayatmasıyla mı şekillenecek? KSP Kadın Bürosu olarak ülkemizde gerçek bir barışa ve çözüme ulaşmanın yolunu Anti Emperyalist Birleşik Cephe ile kurulacağını yeniden anımsatır, tüm barış güçlerini ortak mücadeleye davet ederiz.

diplomasilere mi kaldık?

Ortak vatan için ortak mücadele

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek Gazetesi Abonelik Formu

İsim-Soyisim:

Adres:

Yaş:

Öğrenim Durumu:

Meslek:

Telefon Numarası:

İstenilen Abonelik Süresi

- ☐ 13 Sayı (9,000,000 TL./ 9 YTL.)
- ☐ 26 Sayı (17,000,000 TL./17 YTL.)
- ☐ 52 Sayı (30,000,000 TL./30 YTL.)

Tarih:

Abonenin imzası:

Bilgi İçin Abone Sorumlusu Yusuf Alkım Tel No: 0533 863 66 60

Kıbrıs'ta
SOSYALIST GERÇEK

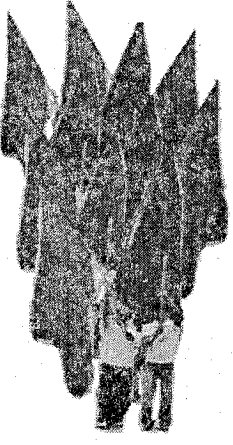
Haftalık Siyasi Gazete

Sahibi: Kıvılcım LTD.
Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok.
ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680
Fax: 0392 22 70 681

Basıldığı Yer: Toplumcu LTD.
Adres: Cengizhan Sok. No:7
K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 74 872

Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net> E-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net

**ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK KIBRIS
MÜCADELESİNE SEN DE KATIL!
KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ
SAFLARINDA YERİNİ AL!**

SOSYALİST GENÇLİK

21 Ekim Cuma 2005, Yıl:2 Sayı:51

KSP GB Haftalık Yayın Organı

GENÇLİK GELECEK

GELECEK SOSYALİZMLE ÖZGÜRLEŞECEK

Kıvılcım

Kıbrıs'ta Barış Nasıl Engellenir?

Kuzey Kıbrıs Meclisi hafta başı toplandı ve bir karar aldı. Alınan karar Türkiye limanların Kıbrıs Cumhuriyeti'ne açılabilmesi için kuzey Kıbrıs'a uygulanan izolosyanların kaldırılmasıyla mümkün olacağını söylüyor. Karar aynı zamanda Türkiye'nin Kıbrıs cumhuriyetini anlama olmadan tanınmasına karşı olduğunu da kayıt altına aldı.

Bu siyaset yeni bir siyaset mi?

Kesinlikle hayır!

Bu siyaset son iki yıldır TC hükümetinin ve devletinin siyasetinin aynısıdır... Öyle bir durumda bu siyaset "Kıbrıs'ta Barış Engellenemez" diye slogan atan CTP-BG'nin siyaseti nasıl olabilir?

Hayat çelişkilerle doludur. İki yıl öncesine kadar "Kıbrıs'ta Barış Engellenemez" diye slogan atan CTP-BG böyle bir barışı kısa zamanda elde edemeyeceğini, BM çerçevesinde görüşmelerle de bir barışın ümitlerini

zayıfladığını itiraf ediyor. Ve CTP'ye göre bu siyasetin sorumlusu da kim biliyor musunuz?

"Rum tarafı"!

Ne kadar ilginçtir ki UBP de mecliste sunulan bu karara DP ile birlikte oy verdi.

Yani CTP-BG ile UBP ve DP'nin siyasetleri aynı!

Akıncı ise ha mecliste vardır ha yoktur. Onun bu karar tasarısına karşı oy kullanması hiç bir anlam ifade etmez. O kendi küçük siyasi çıkarlarını düşünerek bu şekilde hareket etmiştir.

Yunanistan Cumhurbaşkanı güney Kıbrıs'a geldi. Gerek Papadopoulos gerekse Yunanistan Cumhurbaşkanı Elenizm nutukları attı. Papadopoulos ve Yunanistan Cumhurbaşkanı'na göre ise Kıbrıs'ta çözümsüzlüğün sorumlusu ise de TC ve Talat yönetimi. Böyle bir ortamda Kıbrıs'ta barış nasıl engellenemez?

Bal gibi de engellenir.

Hem de BM gözetiminde acil bir çözüm isteyenler tarafından. Bunu her gün radyolarda ve televizyonlarda açıklamalar yapanlar tarafından!

O zaman Kıbrıs'ta engellenen bu barış nasıl elde edilecek?

Kendi sorunlarımıza kendimiz el atmazsak, kendi geleceğimize kendimiz karar vermezsek hep başkalarını oturup beklersek -mesela BM gibilerini, mesela ABD veya AB gibilerini- bu barış elde edilebilir mi?

İki yıl öncesine kadar meydanları doldurup "Kıbrıs'ta Barış Engellenemez" dedik. Bu sloganı atarken kendi geleceğimizi kendimiz karar vereceğimize inandığımız için yaptık.

Bu inancı bizden kimse alamaz!

Karamsarlığa yer yoktur,

Yenilgiye hiçbir zaman!

Bu ortamda gerek kuzeydeki burjuva siyasetçilerin gerekse

güneydeki burjuva siyasetçilerin bize yazdıkları bu reçeteyi reddediyoruz.

Bu reçete bir hastalığı tedavi etme reçetesi değildir.

Bu reçete Kıbrıs'taki gençlere, Kıbrıs'taki işçilere bir idam fermanıdır.

Burjuvazi ilericilere, demokratlara, işçilere ve emekçilere karşı kavgayı kazandığına inanıyor ama yanılıyor.

Bu kavga bitmemiştir. Henüz yeni başlamıştır.

Kendi geleceğimizi kendi ellerimize almak zorundayız.

Kendi geleceğimizi kendimizin belirlememiz için mücadelemizi yükseltmek zorundayız.

Rum olsun Türk olsun burjuvaziye, bunların sistemine, yani emperyalist sisteme karşı mücadele verilmemiş, siyasi iktidar hedeflenmemiş tabii ki Kıbrıs'ta çözüm engellenir.

Kıbrıs'ta çözüm için Anti-emperyalist Birleşik Cephe Hükümetini elde etmeye!

SATRANÇ KÖŞESİ

**Kaynak: SATRANÇ Öğrenelim
12 ALTIN ADAM**

7. Wassili Smyslov

1921'de Moskova'da doğan Smyslov Dünya şampiyonluğunu Kasparov'a kaptırdıktan sonra bu unvanı tekrar eline geçirmek için Kasparov'la kırıncı kırana maçlara çıktı. 1948 turnuvasında Kere, Rehevsky ve Euwe'nin önünde ikinciliği elde etmesi dünyanın dikkatini üzerine çekmişti.

1957'de kazandığı şampiyonluk ise sadece bir yıl sürmüştü.

**Şampiyon olduğu
yıllar: 1957-1958**

Moskova 1958

Smyslov (37) 5 galip 11 berberlik 7 mağlup 10 ½ puan

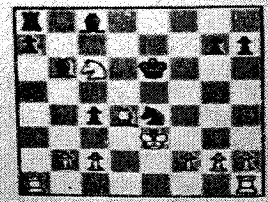
Botvinnik 7 galip 11 berberlik 5 mağlup 12 ½ puan

**Hazırlayan:
EKİM Satranç
Birimi**

72					
TAL-SMYSLOV					
Caro-Kann Savunması Bled 1959					
1.	e4	e6	14.	Vh4	bxc4
2.	d3	d5	15.	Vg5	Ah5
3.	Ad2	e5	16.	Ah6	g5h8
4.	Agf3	Ad7	17.	Vxh5	Vxa2
5.	d4	dxc4	18.	Fc3	Af6
6.	Axe4	exd4	19.	Vxh7	Va1
7.	Vxd4	Agf6	20.	g5d2	Kxf7
8.	Fg5	Fc7	21.	Axf7	g5h8
9.	0-0-0	0-0	22.	Kxa1	g5h7
10.	Ad6	Va5	23.	Ae5	g5h6
11.	Fc4	b5	24.	Axc6	Ae4
12.	Fd2	Va6	25.	Se3	Fb6
13.	Af5	Fd8	26.	Fd4	1-0

Tal'in en hızlı zamanlarında oynadığı güzel bir oyun
 Siyah iyice malzeme kaybına uğramış! Oyunu terk etmek
 zorunda.

Tal'in en hızlı zamanlarında oynadığı güzel bir oyun. Siyah iyice malzeme kaybına uğramış! Oyunu terk etmek zorunda.

E-mail: KSPGB@yahoo.com Tel: (0392) 22 70 680 Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net>

Soru

KSG-KSP haricinde herkes KC'ye geri dönelim, alternatif budur diye tutturmuş gidiyor. Alternatif diye dillendirdikleri KC'ye geri dönüş de burjuva-empyralist bir çözüm önerisi, yani olmazla iştilal değil midir?

Polemik

Afrika'nın birliktelik üzerine ortaya attığı öneri, Kıbrıs Sorunu'nu ancak empyralistlerin çözebileceğini savunan, burjuva kuyrukçusu bir öneridir. Kıbrıs Sorunu'na çözüm, ancak Anti-Empyralist Birleşik Cephe Hükümeti ile gelebilir!

Üniversite Günlüğü

DAÜ'deki üniversite öğrencileri neden işe başlayıp da mesela okula zaten yılda milyarlarca para verirken okul servislerinin ücretli olmasına karşı örgütlü bir faaliyet yürütemiyorlar?

Sinir Küpü

⚡ Necdet Ergün Kıbrıs'ta yeni bir Thatchceriz'in heykelini dikmeye hazırlanıyor hem de demirden!

Da sendikalar izin vermiyormuş! Ha vallahi! Biz de usandık bu sendikalardan!

Ne öyle işverenin değil de çalışanın yanında olmak!

⚡ Ferdi Denktaş'ı değiştirdikten sonra Kıbrıs cumhuriyeti hükümetinin gerçek yüzünü görmüş!

Yapma ferdi! Az kaldı inanıyorduk!

⚡ Siyasette bu kadar saflık olmaz!

Talat ABD'ye gidiyor.

Bana da muhakkak bir tane Rice ile tokalaştığı resimlerden getirsin! İmzalamayı da unutmayın!

⚡ Erdoğan ve gül son altı aydır kuzey Kıbrıs'tan izolasyonların kaldırılmasını talep ediyor.

"Kuzeyde izolasyonlar kalsın TC de limanları KC'ye açsın!"

Yahu bu bizim Meclis kararı değil mi?

Boşuna dememişler 'sahibinin sesi' diye!

www.ozgur.kyris.net

Özgür Bir Kıbrıs İçin mücadelenin, İnternetteki Adresi

Kıbrıs halkı dünya proleterleri ve halkı yerine Türkiye, Yunanistan, İngiltere veya A.B.D empyralistleriyle birleşmeyi seçmeyecektir. Kıbrıs Sorunu Kitabından Kuvilcım Yayınları

Politik Ekonomi Ders Notları

Ders No: 53

C- Halk Demokrasisi Ülkelerinde Sosyalizmin İnşası

1-) Orta ve Güneydoğu Avrupa ülkelerindeki - Polonya, Çekoslovakya, Macaristan, Romanya, Bulgaristan ve Arnavutluk - demokratik halk devrimi, ilk önce burjuva-demokratik devrimin görevlerini tümüyle ve bütünüyle çözdü. Devrimin anti-feodal karakteri, tarımın devrimci dönüşümünün yürütülmesinde dile geldi; çiftlik sahiplerinin toprağına el kondu ve topraksız ve az topraklı köylülere dağıtıldı. Devrimin anti-empyralist karakteri, onun Orta ve Güneydoğu Avrupa ülkelerinin halklarını empyralizmin boyunduruğundan kurtarmasında ve onların ulusal bağımsızlıklarını güvence altına almasında dile geldi. Anti-feodal görevlerin çözümü ile birlikte burjuva-demokratik devrimi sosyalist devrime doğru geliştirdi; bu, büyük sanayinin ve orta sanayinin, ulaşım sektörünün, bankaların, dış ticaretin ve iç pazardaki büyük ticaretin ulusallaştırılmasında ifadesini buldu. Halk demokrasisi devleti, proletarya diktatörlüğünün işlevini başarıyla uygulamaya başladı. Demokratik halk iktidarı, işçi sınıfıyla emekçi köylülüğün işçi sınıfı önderliği altındaki sıkı ittifakına dayanmaktadır.

2-) Kapitalizmden sosyalizme geçiş aşamasında halk demokrasisi ülkelerinin iktisadi açısından üç temel iktisadi biçimin yan yana var olması karakteristiktir: Sosyalist sektör, küçük meta üretimi sektörü ve kapitalist sektör. Sosyalist sektör, önder rolü oynamaktadır. Nesnel ekonomik yasalardan yola çıkarak ve sosyalist sektöre dayanarak halk demokrasisi devletleri, kapitalist unsurlara karşı mücadele, sosyalizmin inşasına yönelik bir politika izlemektedirler.

3-) Halk demokrasisi ülkelerinin sosyalist sanayileşmesi, teknik ve

iktisadi geriliklerinin aşılması, sosyalizmin inşası ve halkın refah düzeyinin yükseltilmesi için tayin edici bir koşuldur. Sosyalist iktisadi biçimlerin üstünlükleri ve sosyalist kamp içindeki karşılıklı yardımlaşma ve ortak çalışma sayesinde, halk demokrasisi ülkeleri tarım ülkelerinden ve tarım-sanayi ülkelerinden sanayi-tarım ülkeleri haline dönüşmüşlerdir.

4-) Halk demokrasisi ülkelerinde sosyalizmin zaferi için tarımın sosyalist dönüşümü gereklidir. Bu ülkelerde köylü iktisatlarının sosyalist dönüşümü, bütün iktisatların gönüllülük temelinde ve toprak üzerinde köylü özel mülkiyetinin muhafazası koşullarında üretim kooperatifleri biçiminde tedricen birleştirilmesi yoluyla gerçekleşmektedir. Tüm toprağın toplumsallaştırılması, üretim kooperatifinin bir yüksek biçiminin gelişmesinin sonucu olacaktır.

5-) Halk demokrasisi ülkelerinde sosyalizmin inşası, emekçilerin maddi ve kültürel yaşam düzeylerinin önemli bir şekilde canlanmasına yol açtı: İşsizliğin ortadan kaldırılmasına, işçilerin gerçek ücretlerinin ve köylülerin gerçek gelirlerinin yükselmesine. Emekçilerin refah düzeylerinin daha fazla yükseltilmesini güvence altına almak için, sanayinin hızla büyümesi ile tarımın geri kalması arasındaki orantısızlığı ortadan kaldırmak zorunludur. Tarımın canlandırılması, üretim kooperatiflerinin devamlı genişletilmesi, ayrıca bütün yedeklerin bireysel köylü iktisatlarının henüz kullanılmamış gelişme olanaklarının kullanılması yoluyla güvence altına alınmaktadır.

Kaynak: SSCB Ekonomi Enstitüsü Bilimler Akademisi
POLİTİK EKONOMİ Ders Kitabı Cilt: I-II

Künye: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi yayın organıdır. Ücretsiz olarak, Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi eki olarak ve elden dağıtılır.